

บทที่ 6 ผลการวิเคราะห์

การศึกษาวิจัย เรื่อง ทักษะคิดของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน อำเภอตอยสะเกิด ต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้ การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งผลการศึกษาออกเป็น 5 ตอน ซึ่งแต่ละตอนจะเป็นการวิเคราะห์ผลทางสถิติ หากพบว่ามีความสำคัญข้อใด ประชากรตัวอย่าง ไม่ตอบข้อเลือกเลย ผู้วิจัยจะไม่นำมาประมวลผลและวิเคราะห์ผล อย่างไรก็ตามก่อนที่จะนำเอาผลการศึกษามากล่าวถึงอย่างละเอียด ผู้วิจัยจะขออภิปรายถึงสถานะทางการเมือง และการปกครองของอำเภอตอยสะเกิด เป็นบางแง่มุมเสียก่อน

ตามที่กล่าวไว้ในตอนต้นว่า เชียงใหม่มีอัตราการขยายตัวของเมืองอย่างรวดเร็ว ความเจริญทางวัตถุได้ขยายออกไปนอกเขตอำเภอเมืองถึงอำเภอรอบนอกอื่น ๆ อำเภอตอยสะเกิดเป็นอำเภอหนึ่งที่ถูกรอบ ๆ อำเภอเมืองที่มีการขยายตัวเข้ามาเพราะตั้งอยู่ห่างจากเมืองเชียงใหม่ไปทางทิศตะวันออก ตามทางหลวงสายเชียงใหม่ - เชียงราย ระยะทางเพียง 18 กิโลเมตร ลักษณะเช่นนี้จึงมีผลต่อความเกี่ยวพันและความคิดเห็นทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นอย่างกำนัน และผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงผลการศึกษาอย่างละเอียดในตอนต่อไป

การปกครองของอำเภอตอยสะเกิด แบ่งการปกครองออกเป็น 14 ตำบล 105 หมู่บ้าน และอีก 1 สุขาภิบาล ดังนี้ ตำบลเชิงตอย ตำบลสันปูเลย ตำบลลวงเหนือ ตำบลป่าบ้อง ตำบลสง่าบ้าน ตำบลป่าลาน ตำบลตลาดขวัญ ตำบลแม่คือ ตำบลตลาดใหญ่ ตำบลลำราญราษฎร์ ตำบลแม่ฮ้อยเงิน ตำบลแม่โป่ง ตำบลป่าเมียง ตำบลเทพเสด็จ ส่วนอีก 1 สุขาภิบาล คือ สุขาภิบาลเชิงตอย ทางด้านการเมืองและการปกครอง ประชาชนอำเภอตอยสะเกิดมีความสนใจ ต้นตัวทางการเมือง ตลอดจนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากพอสมควร โดยพิจารณาจากสถิติการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านๆ มา คือวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 จะเห็นว่าประชาชนมาใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งมากถึงร้อยละ 77.0

6.1 ลักษณะทั่วไปของประชากรตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน อำเภอดอยสะเก็ด ต้องการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกประชากรตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 74 คน จากจำนวนทั้งสิ้น 105 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ของทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประกอบด้วยกำนัน 10 คน และผู้ใหญ่บ้านอีก 64 คน โดยทั้งกำนันและผู้ใหญ่บ้านทุกคนจะต้องอยู่ในตำแหน่งขณะที่ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลสนาม ถึงเดือนกรกฎาคม 2538 ที่ผ่านมา ก่อนที่จะถึงบทวิเคราะห์อย่างละเอียดตามประเด็นที่ต้องการจะศึกษานั้น ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงภูมิหลังทางประชากรบางประการของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ได้ทำการศึกษา ก่อน เพื่อให้ทราบข้อมูลไว้เป็นพื้นฐานในการจะวิเคราะห์ในประเด็นอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งผลการศึกษาวินิจฉัย พอสรุปข้อมูลที่ เป็นภูมิหลังทางประชากรตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงอัตราส่วนร้อยละของจำนวนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
กำนัน	10	13.5
ผู้ใหญ่บ้าน	64	86.5
รวม	74	100.0

6.1.1 จำนวนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

เนื่องจากผู้วิจัยกำหนดประชากรตัวอย่างไว้จำนวนทั้งหมด 74 คน เป็นกำนัน 10 คน และผู้ใหญ่บ้านอีก 64 คน ดังที่ทราบข้างต้นแล้วนั้น พอมาถึงขั้นตอนการ ลุ่มตัวอย่าง ได้ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างในเชิงเป็นไปได้หรือตามโอกาสทางสถิติ ด้วยวิธีจับฉลาก ขึ้นมาตามจำนวนประชากรตัวอย่างที่ต้องการศึกษา คือ 74 คน จากข้อมูลของอำเภอ ดอยสะเก็ด พบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของอำเภอดอยสะเก็ดจำนวนทั้งหมดเป็นเพศชาย ข้อมูลจากตารางที่ 1 พบว่า จำนวนประชากรตัวอย่างที่ดำรงตำแหน่งกำนันจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ส่วนผู้ใหญ่บ้านมีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5

ตารางที่ 2 แสดงอัตราส่วนร้อยละของช่วงอายุกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
30-40 ปี	17	23.0
41-50 ปี	34	45.9
51-60 ปี	23	31.1
รวม	74	100.0

6.1.2 ช่วงอายุของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

เมื่อพิจารณาถึงช่วงอายุของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับการลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ ข้อมูลตารางที่ 2 ชี้ให้เห็นว่า ส่วนใหญ่กำนัน ผู้ใหญ่จะมีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45.9 รองลงมาได้แก่ช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี และ 30-40 ปี โดยมีสัดส่วนร้อยละ 31.1 และ 23.0 ตามลำดับ แสดงว่าสังคมไทยโดยเฉพาะชนบทยังให้ความสำคัญและยอมรับความมีอาวุโส เป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างหนึ่งในสังคม หมายความว่า ผู้ที่มีอายุมากย่อมเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน และได้รับการยอมรับจากคนในสังคมมากกว่าคนที่ด้อยอาวุโสกว่า (อายุน้อย) ถึงแม้ว่ากาลเวลาเปลี่ยนไป ปัจจุบัน ความรู้ ความสามารถ การศึกษาและโอกาสในการทำงานจะเป็นสิ่งที่ได้รับการยอมรับมากขึ้นก็ตาม แต่ความเป็นจริงแล้วความอาวุโส ยังคงเป็นที่ยอมรับ นับถือกัน และยากที่จะปฏิเสธได้ในสังคมไทยเรา

ตารางที่ 3 แสดงอัตราส่วนร้อยละของระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง

ช่วงระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
1- 5 ปี	39	54.2
6-10 ปี	24	33.3
11 ปีขึ้นไป	9	12.5
รวม	74	100.0

6.1.3 ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

จากข้อมูลตารางที่ 3 ชี้ให้เห็นว่า ส่วนใหญ่จำนวนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จะมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 1-5 ปี จำนวนถึง 39 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 อย่างไรก็ตาม จำนวนนี้จะรวมจำนวนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ดำรงตำแหน่ง คราวละ 5 ปี นับแต่เดือนมิถุนายน 2535 เป็นต้นมาที่พระราชบัญญัติส่วนปกครองท้องถิ่น พ.ศ.2525 (ฉบับที่ 9) มีผลบังคับใช้ด้วย รองลงไปได้แก่ ช่วงระยะเวลาระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนที่พบน้อยที่สุดคือตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนของร้อยละ 12.5 นอกจากนี้ยังพบว่าส่วนใหญ่นอกจากจะดำรงตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแล้ว ยังมีตำแหน่งอื่น ๆ ในหมู่บ้านและตำบลอีกด้วย อาทิ ประธานสภาตำบล (โดยตำแหน่ง) รองประธานสภาตำบล ประธานกลุ่มเกษตรกร ประธานธนาคารหมู่บ้าน ประธานสหกรณ์การเกษตร ประธานลูกเสือชาวบ้าน ประธานแผนกกิจศพล กรรมการหมู่บ้าน กรรมการศึกษาโรงเรียน อาสาสมัครหมู่บ้าน และมัคคนายก เป็นต้น

ตารางที่ 4 แสดงอัตราส่วนร้อยละของวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

วิธีการเข้าสู่ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
เลือกตั้ง โดยอยู่ในตำแหน่ง จนเกษียณอายุ 60 ปี	51	68.9
เลือกตั้ง โดยอยู่ในตำแหน่ง คราวละ 5 ปี	23	31.1
รวม	74	100.0

6.1.4 วิธีการเข้าสู่ตำแหน่งของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

เมื่อพิจารณาถึงเรื่องวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้น เนื่องจากว่าปัจจุบันพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2525 (ฉบับที่ 9) ได้มีการแก้ไขวาระในการดำรงตำแหน่งของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นคราวละ 5 ปี นับตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2535 เป็นต้นมา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการทราบว่า จำนวนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับการเลือกตั้ง โดยอยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี กับอยู่ในตำแหน่งจนเกษียณอายุ 60 ปี มีจำนวนแตกต่างกันหรือไม่ จากข้อมูลตารางที่ 4 ชี้ให้เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่ มากกว่าร้อยละ 68.9 ได้รับการเลือกตั้ง โดยใช้กฎหมายเดิมคือ ดำรงตำแหน่งจนเกษียณอายุ 60 ปี จำนวน 51 คน ที่เหลือเป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือกตามกฎหมายใหม่ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 เท่านั้น

ตารางที่ 5 แสดงอัตราส่วนร้อยละของระดับการศึกษาสูงสุดกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	49	66.2
มัธยมศึกษา	19	25.7
สูงกว่ามัธยมศึกษา	6	8.1
รวม	74	100.0

6.1.5 ระดับการศึกษาสูงสุดของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ข้อมูลจากตารางที่ 5 พบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนใหญ่จะจบการศึกษาสูงสุดระดับประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 66.2 ซึ่งตรงกับข้อมูลของอำเภอต๋อยสะเท็ดที่ระบุว่า ส่วนใหญ่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะจบการศึกษาในระดับดังกล่าว ส่วนรองลงไปได้แก่ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 25.7 และ 8.1 ตามลำดับ ข้อสังเกต ไม่ปรากฏว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านคนใดที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีเลย

ตารางที่ 6 แสดงอัตราส่วนร้อยละของอาชีพกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรรวม	32	43.2
ค้าขาย	25	33.8
รับจ้าง	9	12.2
รับเหมา	6	8.1
อื่น ๆ	2	2.7

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

6.1.6 อาชีพของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

เมื่อพิจารณาถึงเรื่องอาชีพที่นอกเหนือจากเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแล้ว ข้อมูลจากตารางที่ 6 ชี้ให้เห็นว่า ส่วนใหญ่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จะประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 43.2 รองลงไปได้แก่อาชีพค้าขาย รับจ้าง รับเหมา และอื่น ๆ คือ นักธุรกิจ โดยมีสัดส่วนของร้อยละ 33.8, 12.2, 8.1 และ 2.7 ตามลำดับ ข้อมูลตรงนี้ บ่งชี้ว่าสอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานทางอาชีพของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนใหญ่ของอำเภอทยะสะเกต ที่ประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรมมากเป็นอันดับหนึ่ง

ตารางที่ 7 แสดงอัตราส่วนร้อยละของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3,000 บาท	29	39.2
3,001- 5,000 บาท	29	39.2
5,001-10,000 บาท	11	14.9
10,001-15,000 บาท	3	4.1
15,001 บาท ขึ้นไป	2	2.7
รวม	74	100.0

6.1.7 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ข้อมูลจากตารางที่ 7 พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ส่วนใหญ่จะมีรายได้อยู่ในระดับที่ต่ำ กล่าวคือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 3,000 บาท และ 3,001-5,000 บาท โดยมีสัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 39.2 นั้นแสดงว่าส่วนใหญ่แล้วกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีรายได้เฉลี่ย ต่ำกว่า 5,000 บาท มากถึงร้อยละ 78.4 รองลงมาได้แก่ มีรายได้เฉลี่ย ตั้งแต่ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.9 ส่วนที่มีรายได้เฉลี่ย ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไปพบน้อยมากเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้น ข้อมูลรายได้เฉลี่ยต่อเดือน นี้ย่อมบ่งชี้ได้ว่าสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ส่งผลให้รายได้ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาจจะไม่มีความเพียงพอต่อการดำเนินชีวิต เมื่อพิจารณาถึงภาระหน้าที่รับผิดชอบที่มีอยู่ในปัจจุบัน

6.2 ความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อำนวยการจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากผลการแต่งตั้ง

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ผู้วิจัย ได้มุ่งเสนอผลของความรู้ และความเข้าใจของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับการคัดเลือกเป็นประชากรตัวอย่าง ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อำนวยการจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากผลการแต่งตั้งของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ส่วนใหญ่คำถามจะออกมาลักษณะของความคิดเห็นทั่ว ๆ ไป ขณะเดียวกันก็มีคำถามที่ต้องการทดสอบความรู้ ซึ่งคำถามและคำตอบที่ให้เลือกตอบนั้นจะเป็นข้อเท็จจริง การนำเสนอผลการวิเคราะห์จะพิจารณาจากอัตราส่วนร้อยละ (percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และการทดสอบ ไค-สแควร์ (Chi-Square) เพื่อยืนยันระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ที่ผู้วิจัยกำหนดเป็นสมมติฐานไว้ โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ 0.05 นอกจากนี้ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ รวมทั้งทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาช่วยอธิบาย และวิเคราะห์ให้ผลการศึกษาที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ต่อไปนี้ผู้วิจัย จะกล่าวถึงรายละเอียดผลการศึกษาในแต่ละประเด็นคำถามดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้ และความเข้าใจต่อรูปแบบการปกครอง
จังหวัดเชียงใหม่

รูปแบบการปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ส่วนภูมิภาค	33	44.6
ส่วนท้องถิ่น	36	48.6
ไม่ทราบ	5	6.8
รวม	74	100.0

เมื่อพิจารณาถึงความรู้ และความเข้าใจต่อรูปแบบการปกครองของจังหวัดเชียงใหม่แล้ว จากข้อมูลตารางที่ 8 ชี้ให้เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 74 คนนั้น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า รูปแบบการปกครองของจังหวัดเชียงใหม่เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.6 รองลงไปได้แก่ มีความเห็นว่าเป็นการปกครองส่วนภูมิภาคและตอบว่าไม่ทราบ โดยมีสัดส่วนของร้อยละ คือ 44.6 และ 6.8 ตามลำดับ ข้อมูลตรงนี้บ่งชี้ว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องซึ่งข้อเท็จจริงก็คือ หลังจากเชียงใหม่ ได้รับการยกฐานะเป็น จังหวัด เมื่อปี พ.ศ. 2476 แล้ว จังหวัดเชียงใหม่จะเป็นหน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา โดยจะมีผู้ว่าราชการจังหวัดเหมือนกับทุกจังหวัด ที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นมาจากรัฐบาลกลาง คือ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าส่วนราชการและรับผิดชอบการบริหารภายในจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 9 แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้ และความเข้าใจต่อสภาพภาพ
ของจังหวัดเชียงใหม่

สภาพภาพเป็นนิติบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เป็น	37	52.9
ไม่เป็น	25	35.7
ไม่ทราบ	8	11.4
รวม	70	100.0

เช่นเดียวกันหลังจากที่ เชียงใหม่ ถูกยกฐานะขึ้นเป็น จังหวัด แล้วก็มีฐานะ
เป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย มีสิทธิ อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบตามที่กฎหมายกำหนด
ไว้ทุกประการ ข้อมูลจากตารางที่ 9 พบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จำนวนทั้งสิ้น 70 คน ที่ตอบ
แบบสอบถามนั้น ส่วนใหญ่มีความเห็นถูกต้องที่ว่าจังหวัดเชียงใหม่มีสภาพเป็นนิติบุคคล
คิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมาคือ มีความเห็นว่า ไม่เป็นนิติบุคคล คิดเป็นร้อยละ 35.7
ส่วนจำนวนที่เหลืออีก ร้อยละ 11.4 เห็นว่า ไม่ทราบว่าจริง ๆ ว่าจังหวัดเชียงใหม่มี
สภาพเป็นอย่างไร

ตารางที่ 10 แสดงอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อการรู้จักชื่อ สกุล
ของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ชื่อ - สกุล	จำนวน	ร้อยละ
นายวีระชัย แนวนุญเนียร	72	98.6
ไม่ทราบ	1	1.4
รวม	73	100.0

ตารางที่ 11 แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้ และความเข้าใจต่อความประทับใจ
ผลงานของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุด

ชื่อ - สกุล	จำนวน	ร้อยละ
นายชนะศักดิ์ ยুবบูรณ์	18	47.4
นายไพรัตน์ เตชะวินทร์	6	15.7
นายวีระชัย แนวนุญเนียร	10	26.3
นายนิรันดร ชัยนาม	2	5.3
นายชัยยา พุนศิริวงศ์	2	5.3
รวม	38	100.0

จากข้อมูลจากตารางที่ 10 และ 11 จะพบว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านเกือบทั้งหมด ในตารางที่ 10 จำนวน 72 คน จากจำนวนทั้งหมด 73 ที่ตอบคำถามนั้นจะมีความรู้ และความเข้าใจต่อการรู้จักชื่อ และนามสกุลของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่คนปัจจุบัน คือ นายวีระชัย แนวนุญเนียร คิดเป็นร้อยละถึง 98.6 ส่วนที่ตอบว่าไม่ทราบมีเพียงจำนวน ร้อยละ 1.4 เท่านั้นหรือ 1 คน หลังจากที่ผู้วิจัยได้สอบถามการรู้จักชื่อ และนามสกุลของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่คนปัจจุบันแล้ว ก็จะสอบถามต่อไปว่า ตั้งแต่ที่ท่านได้ยื่น รู้จักชื่อของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ในอดีตถึงปัจจุบันแล้วกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่เป็นประชากร ตัวอย่างได้ประทับใจผลงานใครมากที่สุด ข้อมูลในตารางที่ 11 ชี้ให้เห็นว่า ส่วนใหญ่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 38 คน ที่ตอบคำถามนี้ มีความเห็นว่าประทับใจผลงานของ นายชนะศักดิ์ ยุวบูรณ์ มากที่สุด รองลงไปได้แก่ นายวีระชัย แนวนุญเนียร และ นายไพรัตน์ เตชะรินทร์ ด้วยสัดส่วนของร้อยละ คือ 26.3 และ 15.7 ตามลำดับ ที่เหลือมีความเห็นว่านายนิรันดร ชัยนาม และนายชัยยา พุนศิริวงศ์ มีความประทับใจ เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ผู้วิจัยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า การที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่ ที่รู้จักและประทับใจผลงานของนายชนะศักดิ์ ยุวบูรณ์ นั้นอาจมีเหตุผลมาจากว่า ส่วนใหญ่ จะดำรงตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ขณะที่นายชนะศักดิ์ ยุวบูรณ์ ก็ดำรงตำแหน่งผู้ว่าฯ จังหวัดเชียงใหม่ด้วย จึงทำให้มีโอกาสได้รับทราบข่าวสารหรือมีโอกาสได้ทำงานร่วมกัน และพบปะกันช่วงระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ก็เป็นได้

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งกับการมีอิสระ
และอำนาจในการปฏิบัติงานของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

การมีอิสระและอำนาจในการ ปฏิบัติงานด้วยตนเอง	ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง			รวม (ร้อยละ)
	1-5 ปี	6-10 ปี	11 ปีขึ้นไป	
มีอิสระ	10 (27.8)	5 (27.8)	3 (37.5)	18 (29.0)
ไม่มีอิสระ	26 (72.2)	13 (72.2)	5 (62.5)	44 (71.0)
รวม (ร้อยละ)	36 (58.1)	18 (29.0)	8 (12.9)	62 (100.0)

Chi-Square
.31965

D.F.
2

Significance
.8523

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ต่อไปผู้วิจัยจะพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งกับการมีอิสระและอำนาจในการปฏิบัติงานของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลจากตารางที่ 12 พบว่า ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีลักษณะไม่แตกต่างกันมากนักโดยส่วนมาก กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป จะมีความเห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ นั้น ว่ามีอิสระและอำนาจมากถึงร้อยละ 37.5 มากกว่าที่ดำรงตำแหน่งระหว่าง 1-5 ปี และ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ 27.8 โดยมีสัดส่วนของร้อยละภาพรวม คือ 29.0 เหตุผลที่ตอบว่ามีอิสระเพราะว่า ที่ผ่านมานั้นผู้ว่าฯ เชียงใหม่ ไม่จำเป็นต้องรอรับคำสั่งจากส่วนกลาง มีหน้าที่ดูแลภายในจังหวัดอยู่แล้ว จึงรู้บทบาท หน้าที่ของตนเองดี

ส่วนที่มีความเห็นว่าผู้ว่าฯ เชียงใหม่ปฏิบัติหน้าที่ ไม่มีอิสระและอำนาจนั้นพบว่า ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งระหว่าง 1-5 ปี และ 6-10 ปี มีความเห็นที่ไม่มีอิสระและอำนาจสูงกว่า มีเหตุผลว่าผู้ว่าฯ เชียงใหม่ที่ผ่านมาต้องขึ้นตรงกับกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่จำกัด ไม่มีอำนาจการตัดสินใจอย่างแท้จริง ถึงเวลาก็ต้องถูกโยกย้ายไปประจำจังหวัดอื่น หรือ ไม่ก็ไปรับตำแหน่งที่ใหญ่กว่าในกระทรวงมหาดไทยเป็นอย่างนี้ เลมมาซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละเท่ากัน คือ 72.2 โดยมีภาพรวมของร้อยละที่ไม่มีอิสระคือ 71.0 เมื่อพิจารณาจากค่าไค -สแควร์ที่ได้รับในตารางเท่ากับ .31965 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .8523 ซึ่งมากกว่าที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ 0.05 นั้นแสดงว่า ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีอิสระและอำนาจในการปฏิบัติงานของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ จึงถือเป็นการปฏิเสธต่อสมมติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

ตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ของวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งกับความเหมาะสม
ของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากการแต่งตั้ง

วิธีการเข้าสู่ตำแหน่ง			
ความเหมาะสม	เลือกตั้ง โดยอยู่ในตำแหน่ง		รวม (ร้อยละ)
	จนเกษียณอายุ 60 ปี	คราวละ 5 ปี	
เหมาะสม	11 (24.4)	3 (16.7)	14 (22.2)
ไม่เหมาะสม	34 (75.6)	15 (83.3)	49 (77.8)
รวม (ร้อยละ)	45 (71.4)	18 (28.6)	63 (100.0)
Chi-Square	D.F.	Significance	
.11250	1	.7373	

ในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
กับความคิดเห็นเรื่อง ความเหมาะสมของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากการแต่งตั้ง
นั้นข้อมูลจากตารางที่ 13 ชี้ให้เห็นว่า วิธีการเข้าสู่ตำแหน่งนั้น จะมีความคิดเห็นไม่แตก
ต่างกัน โดยส่วนมากผู้ที่ผ่านการเลือกตั้ง อยู่ในตำแหน่งจนอายุเกษียณ 60 ปี มีความเห็น
ว่ามีความเหมาะสมแล้ว คิดเป็นร้อยละ 24.4 ส่วนที่ผ่านการเลือกตั้ง อยู่ในตำแหน่ง

คราวละ 5 ปีนั้น มีความเห็นว่ามีเหมาะสมน้อยกว่า คิดเป็นร้อยละ 16.7 เหตุผลที่ตอบว่า มีความเหมาะสมเพราะว่า ผู้ว่าฯสามารถแก้ไขปัญหาได้ผล เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถสูง ส่วนที่เห็นว่าไม่เหมาะสมนั้น มีเหตุผลว่าหลาย ๆ ครั้งที่ผู้ว่าฯ เชียงใหม่ต้องถูกย้ายไปอยู่ที่อื่น ทั้ง ๆที่ยังไม่คุ้นเคยพื้นที่เลย บางคนไม่มีผลงานเท่าไรประชาชนจะย้ายก็ไม่ได้ ยิ่งการปฏิบัติงานต้องรอคำสั่งจากส่วนกลางด้วยซึ่งไม่เหมาะสม เมื่อพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ที่คำนวณได้ คือ .11250 และระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .7373 มากกว่า 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ว่า วิธีการเข้าสู่ตำแหน่งของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 14 แสดงอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อการติดต่อหลักการ

กระจายอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากการแต่งตั้ง

การติดต่อการกระจายอำนาจ	จำนวน	ร้อยละ
ชัด	33	52.4
ไม่ชัด	30	47.6
รวม	63	100.0

ตารางที่ 15 แสดงอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อการขอรับความ

ช่วยเหลือจากผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุด

ลักษณะความช่วยเหลือ	จำนวน	ร้อยละ
แก้ปัญหาความเดือดร้อน	5	6.9
ของบประมาณมาพัฒนาหมู่บ้าน	24	33.3
ไม่เคยไป	39	54.2
อื่น ๆ	4	5.6
รวม	72	100.0

ข้อมูลจากตารางที่ 14 และ 15 เป็นการสอบถามถึงความคิดเห็นที่มีต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งนั้น ได้ขัดต่อหลักการกระจายอำนาจหรือไม่ และการขอรับความช่วยเหลือจากผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุด ในตารางที่ 14 ชี้ให้เห็นว่า การแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันของกระทรวงมหาดไทยนั้น เป็นการขัดต่อหลักการกระจายอำนาจ คิดเป็นร้อยละ 52.4 ซึ่งมากกว่าที่มีความเห็นว่าจะขัดคิดเป็นร้อยละ 47.6 จากจำนวนผู้ตอบทั้งสิ้น 63 คน ข้อมูลตรงนี้อาจเป็นผลจากการที่หลายหน่วยงาน ได้รณรงค์ให้มีการกระจายอำนาจการปกครองอย่างแพร่หลาย ประกอบกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีการศึกษาสูงขึ้น ความเป็นเมืองได้ขยายตัวออกไปถึงชุมชน จึงมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นทางการเมืองและยอมส่งผลให้เป็นอุปสรรค

ต่อการบริหารบ้านเมือง เพราะว่าการตัดสินใจต้องรอการสั่งการจากรัฐบาลกลางซึ่งไม่ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก อย่างไรก็ตามทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็ให้เหตุผลคือ ผู้ว่าฯ ไม่เป็นตัวแทนที่แท้จริงของประชาชน ไม่มีอำนาจตัดสินใจ การปฏิบัติงานล่าช้า¹ ส่วนที่เห็นความเห็นว่าไม่ขัดต่อหลักการกระจายอำนาจ มีเหตุผลว่ากระทรวงมหาดไทย ได้พิจารณาคนดี มีความรู้ ความสามารถ พร้อมทั้ง ได้มอบอำนาจหน้าที่ให้ จึงจำเป็นต้องปฏิบัติตามขั้นตอนหรือตามระเบียบปฏิบัติ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องกระจายอำนาจไปเสียทุกเรื่อง อาจจะทำให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาต่อไปถึง เรื่องการขอรับการช่วยเหลือจากผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พบว่าส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เคยไปขอรับความช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 54.2 หรือจำนวน 39 คน จากจำนวนผู้ตอบทั้งสิ้น 72 คน รองลงไปคือการไปของบประมาณมาพัฒนาหมู่บ้านและการแก้ปัญหาความเดือดร้อน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 6.9 ตามลำดับ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 5.6 นั้นเห็นว่าตนเพียงแค่ไปร่วมงานประเพณีรดน้ำดำหัวในช่วงสงกรานต์เท่านั้น ประการที่สำคัญ คือ คำตอบส่วนใหญ่ที่ไม่เคยไปเพราะไม่มีเรื่องอะไรที่จะไปติดต่อ ประกอบกับการขอเข้าพบผู้ว่าราชการจังหวัดในแต่ละครั้งจะเข้าพบยาก เสียเวลา มีขั้นตอนมาก ดังนั้นถ้าหากประสบปัญหาอะไรในหมู่บ้าน/ตำบลก็จะแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่ได้รับทราบเอง ดังปรากฏข้อมูลในตารางที่ 15

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

¹ โปรดตุเพิ่มเต็ม ลมพงค์ เกษมสิน, "ปัญหาบางประการของการบริหารราชการส่วนภูมิภาค" การปกครองของไทย พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2518), หน้า 133-139.

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับการทำงานของผู้ว่าราชการ
จังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งต่อการสนองความต้องการของ
ประชาชน

การตอบสนองความต้องการของประชาชน	ระดับการศึกษา			รวม (ร้อยละ)
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	สูงกว่ามัธยมศึกษา (ร้อยละ)	
ไม่ตอบสนอง	2 (4.3)	1 (5.6)	0 (0)	3 (4.3)
ตอบสนองเพียงเล็กน้อย	36 (78.3)	16 (88.8)	4 (80.0)	56 (81.2)
ตอบสนองพอสมควร	7 (15.2)	1 (5.6)	1 (2.0)	9 (13.0)
ตอบสนองดี	1 (2.2)	0 (0)	0 (0)	1 (1.4)
รวม (ร้อยละ)	46 (66.7)	18 (26.1)	5 (7.2)	69 (100.0)

Chi-Square

D.F.

Significance

2.52960

9

.9801

ประเด็นต่อมาที่ผู้วิจัยจะเสนอคือ การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของระดับการศึกษาของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกับการทำงานของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งว่าตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างไรบ้าง ข้อมูลจากตารางที่ 16 พบว่าจำนวนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ตอบคำถาม จำนวน 69 คน ส่วนใหญ่มีความเห็น ว่าตอบสนองเพียงเล็กน้อยคิดเป็นร้อยละ 81.2 รองลงไปคือ ตอบสนองพอสมควร คิดเป็นร้อยละ 13.0 ทั้งนี้เพราะว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ต้องรองรับคำสั่งจากส่วนกลาง และมีอำนาจหน้าที่จำกัด ทำให้โอกาสจะออกมาเยี่ยมเยียนถามทุกข์สุขของชาวบ้านนั้นน้อยมาก จึงไม่รู้ว่ามีปัญหาที่แท้จริงว่าประชาชนเดือดร้อนเรื่องอะไรบ้าง ประกอบกับมีความเห็น ว่าจังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่หลายอำเภอ ที่ผู้ว่าต้องให้ความสนใจอย่างทั่วถึง จึงทำให้ไม่ค่อยมีเวลามาก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะขาดการประสานงานของเจ้าหน้าที่ระดับอำเภอ ไม่ได้เท่าที่ควรก็ได้ ดังนั้นจึงเป็นที่สังเกตว่าจำนวนผู้ที่ตอบว่าตอบสนองดี และไม่ตอบสนอง จึงมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 1.4 และ 4.3 ตามลำดับ แต่หากจะพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของระดับการศึกษาด้วยแล้วก็จะพบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีความเห็น ว่าตอบสนองเพียงเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 88.8 ส่วนที่จบสูงกว่ามัธยมศึกษา ร้อยละ 80.0 และที่จบประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 78.3 โดยมีร้อยละของภาพรวม คือ 81.2 เมื่อดูจากค่าไค-สแควร์ ในตารางแล้วจะมีค่าเท่ากับ 2.52960 และค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .9801 มากกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาที่ต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นเรื่อง การทำงานตอบสนองประชาชนของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

ตารางที่ 17 แสดงอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการให้
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่แก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่สุด

ปัญหาเร่งด่วนที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
จราจรติดขัด	38	53.5
น้ำปิ้งน้ำ	16	1.4
ขยะล้นเมือง	14	19.7
อาชญากรรม	9	12.7
การสร้างอาคารสูง	3	4.2
อื่น ๆ	6	8.5
รวม	71	100.0

เมื่อพิจารณาต่อไปถึงเรื่อง ความคิดเห็นของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านว่าต้องการให้
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่แก้ไขปัญหอะไรเร่งด่วนที่สุดนั้น² ข้อมูลจากตารางที่ 17
บ่งชี้ว่า ปัญหาเร่งด่วนของจังหวัดเชียงใหม่ที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 71 คน ต้องการให้
ผู้ว่าฯแก้ไขนั้นมีหลายปัญหาด้วยกัน ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาที่ทุกคนจะต้องเผชิญอยู่ทุกวันและ
ปัญหาที่หลาย ๆ ฝ่ายยังแก้ไขไม่ได้จนถึงขณะนี้ คือ ปัญหาการจราจรติดขัดมากที่สุดถึง

² โปรดดูเพิ่มเติม ดวงจันทร์ อภาวัชรุตม์, "เชียงใหม่ในกระแสความ
เปลี่ยนแปลง" ปรับปรุงและพิมพ์ครั้งที่ 2 เพื่อรวมฉลอง 700 ปีของเมืองเชียงใหม่,
ในดวงจันทร์ อภาวัชรุตม์ (บรรณาธิการ) เชียงใหม่ : มิ่งเมืองการพิมพ์, 2537.

ร้อยละ 53.5 รongลงไปได้แก่ เรื่องขณะที่สร้างปัญหาให้กับเทศบาล และจังหวัดเชียงใหม่ จนถึงขณะนี้ มีสัดส่วนร้อยละคือ 19.7 นอกจากนั้นก็เป็นที่ปัญหาเกี่ยวกับน้ำแม่ปิงเน่า ปัญหาอาชญากรรม และการสร้างอาคารสูง ส่วนปัญหาอื่น ๆ ที่ต้องการให้ผู้ว่าฯ เร่งแก้ไขด่วนที่สุด ร้อยละ 8.5 นั้นประกอบด้วยปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปากท้องของประชาชน ราคาผลผลิตการเกษตรตกต่ำ การปฏิบัติหน้าที่บริการประชาชนของบางส่วนราชการล่าช้า เป็นต้น

ประเด็นสุดท้ายเป็นเรื่องของความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ทั่ว ๆ ไปของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้ง ผู้วิจัยได้สอบถามว่าบทบาทและหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ในทศวรรษหน้าควรจะเป็นอย่างไร การเก็บข้อมูลเพื่อนำเสนอในส่วนนี้ จะใช้แบบสอบถามปลายเปิด ประกอบการสัมภาษณ์ก้ำกั้น ผู้ใหญ่บ้านเพิ่มเติม โดยสามารถให้ความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระเต็มที่ ผลการศึกษาโดยภาพรวม พบว่า ผู้ว่าฯ เชียงใหม่ ต้องมีบทบาทและหน้าที่ในการช่วยวางแผน บัองกัน แก้ไขปัญหาด้านอาชญากรรม การจราจรติดขัด ปัญหาเด็กและเยาวชนประพฤติดีกกฎหมาย ภาระหนี้สินของเกษตรกร ปัญหาโลภเถื่อน ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ผู้ว่าฯ ต้องอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของเมืองเชียงใหม่ ยึดหลักคุณธรรม ความยุติธรรม บารมีแห่งท้องเกี่ยว ทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งการดูแลคนต่างชาติ ต่างจังหวัด ที่เข้ามาทำลายศิลปะ วัฒนธรรมอันดีงามของเมืองเชียงใหม่และล้านนา

ด้านการพัฒนาชุมชน ผู้ว่าฯ ต้องรู้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ออกพบปะชาวบ้านอย่างสม่ำเสมอ ต้องสนับสนุนการกระจายรายได้สู่ชนบท ให้ความสำคัญกับสภาตำบล ช่วยเหลือชาวบ้านที่ประสบปัญหาอย่างรวดเร็วและกระจายความเจริญสู่อำเภออื่น ๆ ผู้ว่าฯ ต้องดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะงานด้านบริการประชาชน รวมทั้งข้าราชการตำรวจที่ประพฤติผิด ที่สำคัญผู้ว่าฯ ต้องเป็นคนเชียงใหม่ ทั้งนี้เพราะทราบปัญหาท้องถิ่นอย่างแท้จริง ทำหน้าที่แทนประชาชนชาวเชียงใหม่ และมีอำนาจต่อรองส่วนกลางเพื่อสร้างประโยชน์ต่อเชียงใหม่โดยส่วนรวม นอกจากนี้ผู้ว่าฯ ต้องเป็นนักประชาสัมพันธ์ นักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ไม่เป็นผู้มีอิทธิพลในเชียงใหม่ด้วย

6.3 ความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการ จังหวัดเชียงใหม่

การเสนอผลการศึกษาคงจะพิจารณาจากอัตราส่วนร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และการทดสอบ ไค-สแควร์ (Chi-Square) เพื่อยืนยันระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ที่ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นสมมติฐานไว้ โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ 0.05 ผู้วิจัยจะมุ่งเสนอผลของความรู้และความเข้าใจต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นการสอบถามความคิดเห็นถึงอนาคตตามประเด็นคำถาม ด้านข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยจะนำมาอธิบายความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่พบจากข้อมูลเชิงปริมาณให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมทั้งการนำเอาทฤษฎีและแนวความคิดที่ใช้ ตลอดจนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาช่วยในการวิเคราะห์ด้วย ต่อไปนี้จะเป็นรายละเอียดของการวิเคราะห์ ในแต่ละประเด็นคำถามดังนี้

ตารางที่ 18 แสดงอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อการได้ทราบข่าว การเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

การได้ทราบข่าวการเลือกตั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	70	94.6
ไม่ทราบ	4	5.4
รวม	74	100.0

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ของช่วงอายุต่อปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความพร้อม
ในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยที่เป็นตัว กำหนดความพร้อม ในการเลือกตั้ง	ช่วงอายุ			รวม (ร้อยละ)
	30- 40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	
เศรษฐกิจและความเจริญ	8 (53.3)	19 (55.9)	12 (52.2)	39 (54.2)
ความตื่นตัวทางการเมือง ของประชาชน	3 (20.0)	14 (41.2)	8 (34.8)	25 (34.7)
ปัญหาความมั่นคงภายใน และนอกจังหวัด	2 (13.3)	1 (2.9)	2 (8.7)	5 (6.9)
อื่น ๆ	2 (13.3)	0 (0)	1 (4.3)	3 (4.2)
รวม (ร้อยละ)	15 (20.8)	34 (47.2)	23 (31.9)	72 (100.0)

Chi-Square

D.F.

Significance

7.59288

6

.2695

ในข้อมูลตารางที่ 18 เมื่อทราบถึงความรู้และความเข้าใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากการแต่งตั้งแล้ว ต่อไปผู้วิจัยจะเสนอเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ แสดงให้เห็นว่าจำนวนกำนันผู้ใหญ่บ้านทั้ง 74 คน นั้น ได้ทราบข่าวการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุดถึง 70 คน คิดเป็นร้อยละ 94.0 ที่เหลืออีกจำนวนเพียง 4 คน มีความเห็นว่าตนเองไม่ทราบเลย คิดเป็นร้อยละ 5.4 เท่านั้น กล่าวโดยสรุปได้ว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของอำเภอโดยละเอียด ส่วนใหญ่จะได้ทราบข่าวการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ต่อไปจะพิจารณาดังความสัมพันธ์ของช่วงอายุกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กับความพร้อมในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลตารางที่ 19 พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก จากจำนวนที่ให้ความเห็นทั้งหมด 72 คน เห็นว่าความพร้อมของจังหวัดเชียงใหม่จะพิจารณาทางด้านเศรษฐกิจและความเจริญมากที่สุดถึง คิดเป็นร้อยละ 54.2 หรือจำนวน 39 คนในภาพรวม เมื่อพิจารณาช่วงอายุแล้วจะพบว่าช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.9 ช่วงอายุระหว่าง 30-40 ปี ร้อยละ 53.3 และช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 52.2 ตามลำดับ ด้านความตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนนั้นสัดส่วนจะปรากฏในภาพรวมคือ ร้อยละ 34.7 หรือ 25 คน ช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี มีสัดส่วนร้อยละ 41.2 ช่วงอายุ 51-60 ปี ร้อยละ 34.8 และร้อยละ 20.0 ของผู้มีช่วงอายุระหว่าง 30-40 ปี ส่วนความพร้อมด้านปัญหาความมั่นคงภายในจังหวัดและนอกจังหวัดนั้น สัดส่วนจะปรากฏที่ช่วงอายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และที่ตอบว่าอื่น ๆ นั้นจะได้แก่ การพิจารณาปัญหาด้านความรู้ ความเข้าใจในทุก ๆ ด้านที่กล่าวมา โดยมีสัดส่วนสูงที่ช่วงอายุ 30-40 ปี เช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และร้อยละ 4.2 โดยภาพรวม

เมื่อพิจารณาจากค่า ไค-สแควร์ ที่ได้รับคือเท่ากับ 7.59288 และค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .2695 มากกว่า 0.05 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ แสดงว่าสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้คือ ช่วงอายุมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการพิจารณาความพร้อมของจังหวัดในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ได้รับการปฏิเสธ

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ของตำแหน่งกับความพร้อมในการเลือกตั้ง
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ความพร้อมของจังหวัดเชียงใหม่ ในการเลือกตั้งผู้ว่าฯ	ตำแหน่ง		รวม (ร้อยละ)
	กำนัน	ผู้ใหญ่บ้าน	
พร้อม	6 (66.7)	53 (84.1)	59 (81.9)
ไม่พร้อม	3 (33.3)	10 (15.9)	13 (18.1)
รวม (ร้อยละ)	9 (12.5)	63 (87.5)	72 (100.0)

Chi-Square	D.F.	Significance
.65711	1	.4176

ประเด็นต่อมาจะพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กับ
ความคิดเห็นว่า จังหวัดเชียงใหม่มีความพร้อมในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดหรือยัง
ในข้อมูลในตารางที่ 20 ซึ่งให้เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 72 คน ที่ตอบคำถามส่วน
ใหญ่มีความเห็นว่า มีความพร้อมมากถึงร้อยละ 81.9 จำนวน 59 คน โดยภาพรวมที่ตอบ
ว่าไม่พร้อมเพียง ร้อยละ 18.1 จำนวน 13 คน โดยภาพรวมเช่นกัน ซึ่งก็สอดคล้องกับการ

สำรวจของมติชน โพล โดยวรพล พรหมิกบุตร เมื่อเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2537 ที่ผ่านมา โดยสำรวจจากประชาชนทั่วประเทศ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าพร้อมให้มีเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดของตนเองถึงร้อยละ 64.9 ขณะที่ไม่เห็นด้วยเพียงร้อยละ 21.1 และตัดสินใจไม่ได้อีกร้อยละ 13.9 เฉพาะในจังหวัดเชียงใหม่พบว่า ประชาชนมีความพร้อมมากถึงร้อยละ 55.9 มีเพียงร้อยละ 22.2 ที่ตอบว่ายังไม่พร้อม ที่เหลือก็ตอบว่ายังตัดสินใจไม่ได้อีกร้อยละ 21.9³

ส่วนเหตุผลที่ก้านัน ผู้ใหญ่บ้านมีความเห็นว่าพร้อมก็เพราะว่าจังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดใหญ่รองจากกรุงเทพฯ มีความเจริญพร้อมทุกด้าน ประชาชนมีความตื่นตัว พร้อมจะใช้สิทธิเลือกตั้งผู้นำระดับจังหวัดเป็นของตนเอง เพื่อพัฒนาจังหวัดให้เจริญก้าวหน้าต่อไป เพราะรู้สภาพปัญหาที่แท้จริง แก้ปัญหาตรงกับความเป็นจริงด้วย ประกอบกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ความเจริญก็ใกล้เคียงกับกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ ส่วนที่ตอบว่ายังไม่พร้อมนั้นมีเหตุผลว่า มาจากประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจ ไม่ยอมรับ ขาดความรู้ และหากพิจารณาทางด้านเศรษฐกิจและความเจริญจริง ๆ แล้วยิ่งเทียบกรุงเทพฯ ไม่ได้ ที่สำคัญเชียงใหม่มีชาวไทยภูเขามาก โยกย้ายถิ่นฐานบ่อยครั้ง ฐานะยากจนไม่ได้รับการศึกษาด้วย

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แล้วก็พบว่า ประเด็นความพร้อมนั้นก็มีความแตกต่างกันไม่มากระหว่างก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน กล่าวคือผู้ใหญ่บ้านร้อยละ 84.1 และก้านันร้อยละ 66.7 ที่มีความเห็นว่าพร้อม และก้านันอีกร้อยละ 33.8 ผู้ใหญ่บ้านร้อยละ 15.9 เห็นว่ายังไม่พร้อม เมื่อได้พิจารณาจากค่าไค-สแควร์เท่ากับ .65711ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ได้รับมากกว่า 0.05 แสดงว่าตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานอีกเช่นกัน

³โปรดดูเพิ่มเติม ประภาส ปันตบแต่ง "เกณฑ์เรื่องความไม่พร้อมของประชาชน : ใครกันที่ยังไม่พร้อม" ในวารสารทางวิชาการ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ฉบับปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นไทย (พ.ศ. 2532-2535), หน้า 156-158. และ ชูวงศ์ ฉายะบุตร และถวิล ไพรสมณ์ "เลือกตั้งผู้ว่าฯถึงเวลาหรือยัง" เอกสารการอภิปราย ณ ห้องประชุมบริษัทมติชน จำกัด วันพุธ ที่ 9 กุมภาพันธ์ 2537.

ตารางที่ 21 แสดงอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อการไปใช้สิทธิออกเสียง
ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ไปใช้สิทธิ	70	95.9
ไม่แน่ใจ	3	4.1
รวม	73	100.0

ข้อมูลจากตารางที่ 21 ได้ชี้ให้เห็นว่า หากจังหวัดเชียงใหม่จัดให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จำนวนมากถึง 70 คน คิดเป็นร้อยละ 95.9 มีความเห็นว่าจะต้องออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ทั้งนี้เพราะว่าส่วนใหญ่ต้องการให้มีเจ้าเมืองเชียงใหม่ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่มาจากการเลือกตั้ง เป็นการจรรโลงประชาธิปไตยไว้จะได้ผู้ว่าฯ ที่ดี พร้อมที่จะพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ และสนับสนุนการกระจายอำนาจเป็นตัวแทนของคนเชียงใหม่อย่างแท้จริง เมื่อพบปัญหาก็สามารถร้องเรียนได้ง่ายกว่า นอกจากนี้ยังมีความเห็นอีกว่า ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทางราชการยังให้มีการเลือกตั้งแล้วทำไมผู้ว่าราชการจังหวัดจะเลือกตั้งไม่ได้ นอกจากนี้ยังต้องการเปรียบเทียบอีกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน กับที่ต้องย้ายมาจากกระทรวงมหาดไทยหรือจังหวัดอื่น แบบไหนจะดีกว่ากันด้วย ส่วนที่เหลือร้อยละ 4.1 จำนวน 3 คน นั้น ยังไม่แน่ใจ โดยให้เหตุผลว่า ผู้สมัครบางคนนั้นไม่รู้ว่าจริงหรือเป็นคนเชียงใหม่จริงหรือไม่ รวมทั้งขึ้นอยู่กับกรณีชุมชนประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย สรุปแล้วกำนัน ผู้ใหญ่บ้านของอำเภอทยอยสะเก็ด ส่วนใหญ่แล้วจะรักษาสิทธิของตนเองในการไปใช้สิทธิออกเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับความคิดเห็นต่อการ ใช้สิทธิ
ออกเสียงของประชาชนในหมู่บ้านและตำบลในการเลือกตั้ง
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

การออกไปใช้สิทธิในการ เลือกตั้งผู้ว่าฯ	ระดับการศึกษา			รวม (ร้อยละ)
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	สูงกว่ามัธยมศึกษา	
ไปใช้สิทธิ	36 (73.5)	13 (72.2)	4 (66.6)	53 (72.6)
ไปใช้สิทธิไม่มาก	4 (8.2)	1 (5.6)	0 (0)	5 (6.8)
ไม่แน่ใจ	6 (12.2)	3 (16.7)	0 (0)	9 (12.3)
ไม่มีความเห็น	3 (6.1)	1 (5.6)	2 (33.3)	6 (8.2)
รวม (ร้อยละ)	49 (67.1)	18 (24.7)	6 (8.2)	73 (100.0)

Chi-Square

D.F.

Significance

7.77815

9

.5566

ข้อมูลตารางที่ 22 เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับความคิดเห็นต่อการใช้สิทธิออกเสียงของประชาชนในหมู่บ้าน/ตำบลของท่าน ในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ นั้น จากการศึกษาพบว่าจำนวน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ตอบคำถามจำนวน 73 คน มีความเห็นว่าชาวบ้านจะออกไปใช้สิทธิมากถึงร้อยละ 72.6 รองลงไปคือ ยังไม่แน่ใจ ไม่มีความเห็นและไปใช้สิทธิกันไม่มาก โดยมีสัดส่วนของร้อยละ คือ 12.3 8.2 และ 6.8 ตามลำดับ เหตุผลที่ต้องการออกไปใช้สิทธิของประชาชนนั้นส่วนใหญ่มีความเห็นว่าประชาชนอยากได้ผู้ว่าราชการจังหวัดมาจากการเลือกตั้ง เป็นคนของประชาชนอย่างแท้จริง ต้องการคนดีมีความรู้มาพัฒนาและแก้ไขปัญหา ที่ผ่านมามีจังหวัดเชียงใหม่ยังไม่เคยให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าฯ เลย และยังมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่าน่าจะดีกว่าผู้ว่าฯ ที่มาจากการแต่งตั้ง ส่วนที่ตอบว่าไม่แน่ใจนั้นมีเหตุผลว่า ขึ้นอยู่กับการประชาสัมพันธ์ของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ยังเป็นการเลือกตั้งผู้ว่าฯ ครั้งแรกด้วย เกรงว่าชาวบ้านจะไม่สนใจเท่าที่ควร จึงไม่ทราบว่าชาวบ้านจะคิดอย่างไรกัน เพราะยังไม่ถึงวันเลือกตั้งและทำให้เหตุผลอาจจะไปใช้สิทธิไม่มากนักเพราะว่า ประชาชนยังไม่คุ้นเคยการเลือกตั้งผู้ว่าฯ ประกอบกับยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจอย่างแท้จริง เป็นต้น เมื่อผู้วิจัยได้หาความสัมพันธ์ของระดับการศึกษาแล้วพบว่า มีความแตกต่างกับบ้างตามเหตุผลที่กล่าวมา ดังปรากฏว่าการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 73.5 มัธยมศึกษา ร้อยละ 72.2 และที่สูงกว่ามัธยมศึกษา อีกร้อยละ 66.6 จึงไม่ค่อยแตกต่างกันในประเด็นการออกไปใช้สิทธิของประชาชนที่น่าสนใจประเด็นที่ไม่มีความเห็นนั้น สัดส่วนจะปรากฏมากถึงร้อยละ 33.3 ที่การศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา แต่ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจะมีสัดส่วนของร้อยละใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 6.1 และ 5.6 ตามลำดับ เมื่อดูค่าไค-สแควร์ในตารางจะเท่ากับ 7.77815 มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .5566 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัยที่กำหนดไว้ว่าจะมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ของระยะเวลาการดำรงตำแหน่งกับการสนับสนุน
ให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

การสนับสนุนให้มีการ เลือกตั้งผู้ว่าฯ	ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง			รวม (ร้อยละ)
	1-5 ปี	6-10 ปี	11 ปีขึ้นไป	
สนับสนุน	29 (78.4)	18 (75.0)	6 (66.7)	53 (75.7)
ไม่สนับสนุน	3 (8.1)	2 (8.3)	0 (0)	5 (7.1)
ไม่มีความเห็น	5 (13.5)	4 (16.7)	3 (33.3)	12 (17.1)
รวม (ร้อยละ)	37 (52.9)	24 (34.3)	9 (12.9)	70 (100.0)

Chi-Square

2.53601

D.F.

4

Significance

.6382

ประเด็นต่อมาคือ ความสัมพันธ์ของระยะเวลาการดำรงตำแหน่งกับการสนับสนุน ให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ จากการศึกษาจำนวนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 70 คน ในตารางที่ 23 จะชี้ให้เห็นว่า ส่วนใหญ่อีกเช่นกันที่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีความเห็นว่าจะต้องสนับสนุนอย่างแน่นอน ถึงร้อยละ 75.7 หรือจำนวน 53 คน รองลงไปคือ ไม่มีความเห็นและไม่สนับสนุนโดยมีสัดส่วนของร้อยละ คือ 17.1 และ 7.1 ตามลำดับ เหตุผลที่สนับสนุนนั้น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านบอกว่า เป็นการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยอย่างแท้จริงที่ให้ประชาชนมีสิทธิในการเลือกตั้ง การที่ผู้ว่ามาจากประชาชน โดยตรง จะต้องบริหารงานอย่างสุดฝีมือ จึงต้องการคนเชียงใหม่มาบริหารเมืองเชียงใหม่ ที่เป็นท้องถิ่นของตนเอง รู้สภาพของปัญหาอย่างแท้จริง มีความใกล้ชิดประชาชน ทำงานได้ รวดเร็ว ความเจริญจะไม่กระจุกตัวเฉพาะในเมืองเชียงใหม่เท่านั้น ส่วนที่ไม่สนับสนุน ก็มี เหตุผลคือ เกรงว่าจะได้คนที่ไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร เพราะว่าการใช้อิทธิพลด้านการซื้อ เสียขายเสียของของประชาชนแถวชนบทห่างไกล ยังไม่มีความพร้อม เกรงกลัวต่อผู้มีอิทธิพล ทำให้การซื้อเสียจะเป็นไปอย่างแพร่หลายทุกชุมชน เมื่อเป็นเช่นนี้ก็จะ ได้ผู้มีอิทธิพลขึ้นมา มี อำนาจบริหารระดับจังหวัด แต่เมื่อดูจากระยะเวลาการดำรงตำแหน่งแล้ว พบว่าไม่มีความ แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ดำรงตำแหน่งเวลา 1-5 ปี ร้อยละ 78.4 หรือจำนวน 29 คน ระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 75.0 หรือจำนวน 18 คน และระหว่าง 11 ปีขึ้นไปร้อยละ 66.7 จำนวน 6 คน เมื่อดูค่าไค-สแควร์ที่ได้เท่ากับ 2.53601 และ ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .6382 มากกว่า 0.05 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ นั่นแสดงว่า สมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ถูกปฏิเสธ เพราะว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับความคิดเห็นต่อผู้มีอิทธิพล
ที่สามารถกำหนด และมีบทบาทในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการ
จังหวัดเชียงใหม่

สามารถกำหนดและ มีบทบาทในการเลือก ตั้งผู้ว่าฯ	ระดับการศึกษา			รวม (ร้อยละ)
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	สูงกว่ามัธยมศึกษา	
ได้	15 (31.3)	3 (16.7)	0 (0)	18 (25.0)
ไม่ได้	16 (33.3)	5 (27.8)	3 (50.0)	24 (33.3)
ไม่แน่ใจ	9 (18.8)	8 (44.4)	1 (16.7)	18 (25.0)
ไม่มีความเห็น	8 (16.7)	2 (11.1)	2 (33.3)	12 (16.7)
รวม (ร้อยละ)	48 (66.7)	18 (25.0)	6 (8.3)	72 (100.0)

Chi-Square

D.F.

Significance

12.47222

9

.1880

เมื่อพิจารณาถึงคำว่าผู้มีอิทธิพลหรือผู้ซื้อเสียง ในจังหวัดเชียงใหม่ จะสามารถกำหนดและมีบทบาทการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดตามความต้องการได้หรือไม่ ผู้มีอิทธิพลหรือผู้ซื้อเสียงนี้ไม่ได้หมายถึง เฉพาะตัวบุคคลที่จะกลายเป็นผู้มีอิทธิพลขึ้นมาเฉพาะในช่วงของการเลือกตั้งเท่านั้น แต่ผู้วิจัยจะรวมถึงบุคคลที่เป็นที่ยอมรับกันอยู่ก่อนหน้าแล้วว่าเป็นผู้กว้างขวาง มีบุญบารมี เป็นที่นับถือในจังหวัดเชียงใหม่ โดยอาจจะมาจากอุปนิสัยแบบนักเลงก็ได้ ความสามารถหรือความดีของผู้มีอิทธิพลในการช่วยเหลืออนุเคราะห์เป็นที่พึ่งพาแก่ประชาชนในชุมชน รวมถึงตลอดถึงการให้ความร่วมมือแก่หน่วยงานราชการต่าง ๆ ซึ่งงานความร่วมมือดังกล่าว นับว่าเป็นบันไดขั้นสำคัญที่ผู้มีอิทธิพลนั้น ใช้ ไปสู่ความเป็นผู้มีอิทธิพลที่ข้าราชการต้องเกรงใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีช่องว่างอันเกิดระหว่างบริการหรือความช่วยเหลือที่ประชาชนสามารถจะได้รับจากหน่วยงานของรัฐ ผู้มีอิทธิพลอาจสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้ง อาจประกาศตัวสนับสนุน จนถึงขั้นลงไปนั่งสั่งการและควบคุมการระดมคะแนนให้เป็นไปตามเป้าหมาย และมีความพยายามขยายฐานการเมืองของตนออกไปอย่างกว้างขวาง พร้อม ๆ กับเริ่มเข้าไปมีผลประโยชน์หรือกิจการธุรกิจควบคู่กันไป นอกจากนี้ผู้วิจัยยังรวมไปถึงหัวคะแนน ซึ่งอาจจะเป็นคน ๆ เดียวกันกับผู้มีอิทธิพลก็ได้ถ้าต้องการ แต่หัวคะแนนในที่นี้อาจไม่เป็นผู้มีอิทธิพลเสมอไป โดยหัวคะแนนอาจชักชวนและโน้มน้าวจิตใจชาวบ้าน ให้ลงคะแนนแก่ผู้มีอิทธิพลหรือผู้สมัครที่ตนสนับสนุนได้⁴ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากข้อมูลในตารางที่ 25 แล้วจะพบว่า จำนวนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน 72 คน ที่ตอบคำถามนี้ มีความเห็นที่ไม่แตกต่างกันมาก กล่าวคือ พบเพียงร้อยละ 33.3 หรือ 24 คน ที่ตอบว่าผู้มีอิทธิพลจะไม่สามารถกำหนดและมีบทบาทในการเลือกตั้งได้ เพราะว่าประชาชนมีความเข้าใจว่าบุคคลใดเป็นอย่างไร มีพื้นฐานประวัติความเป็นมาอย่างไร การซื้อเสียง

⁴ โปรัตน์เพิ่มเติม วรพล พรหมกบุตร "เลือกตั้งผู้ว่าฯ มอญ-พม่า-จีน-แขก จะปกครองท้องถิ่นไทยจริงหรือ?" ใน มติชนรายวัน (บทความ) วันที่ 18 มีนาคม 2537, หน้า 20.

จึงไม่สามารถจะกระทำได้อย่างโจ่งแจ้ง ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมือง ต้องการผู้นำของตนเอง ประกอบกับการประชาสัมพันธ์เป็นไปอย่างทั่วถึงอีกด้วย ส่วนที่ให้ความเห็นว่า จะสามารถกำหนดและมีบทบาทได้นั้นมีเหตุผลว่า แม้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือเลือกตั้งใด ๆ แล้ว ผู้มีอิทธิพลและหัวคะแนนจะมีบทบาททุกครั้งเสมอไป ประกอบกับ ต้องมีการแข่งขันกันระหว่างผู้สมัคร ทำให้การใช้เงินซื้อเสียงจะแพร่หลาย ถึงแม้ว่าจะมีหน่วยงานที่รัฐบาลตั้งขึ้นมาควบคุมก็ตาม ขณะที่ประชาชนชาวชนบทมีจำนวนมากกว่าในเมือง และมักจะเป็นผู้ที่ขาดการศึกษา ขาดความรู้ ความเข้าใจ มีฐานะยากจน และยังเกรงกลัวผู้มีอำนาจ และหัวคะแนนด้วย ส่วนที่เห็นว่ายังไม่แน่ใจนั้น ก็พบจำนวนมากถึงร้อยละ 25.0 หรือจำนวน 18 คน โดยให้เหตุผลว่า ถ้ารัฐบาลสามารถควบคุมการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะดีแก้ไขได้ รวมทั้งขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของประชาชนและสิทธิส่วนบุคคล ตามระบอบประชาธิปไตยอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้หาความสัมพันธ์ระดับการศึกษาของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกับความคิดเห็นต่อประเด็นเดียวกันแล้วพบว่า ระดับการศึกษาของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่จะให้ความเห็นแตกต่างกันพอสมควร คือ ผู้ที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาเห็นว่ามีอำนาจและบทบาทไม่ได้ จำนวนร้อยละ 33.3 จำนวน 16 คน และมีผู้จบระดับมัธยมศึกษาจำนวน 5 คน ร้อยละ 27.8 น่าสังเกตเมื่อพิจารณาต่อไปถึงผู้ที่จบสูงกว่ามัธยมศึกษา นั้นมีความเห็นชัดเจนถึงร้อยละ 50 ว่า จะไม่สามารถมีอำนาจและบทบาทได้ เมื่อผู้วิจัยได้พิจารณาค่าไค-สแควร์ ที่ปรากฏในตารางซึ่งมีค่าเท่ากับ 12.47222 และระดับนัยสำคัญทางสถิติต่ำกว่า .1880 มีค่ามากกว่า 0.05 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ นั้นแสดงว่าระดับการศึกษาของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นว่าผู้มีอิทธิพล หรือผู้ซื้อเสียง ในจังหวัดเชียงใหม่ จะสามารถมีบทบาทและกำหนดการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดได้ และยังเป็นการปฏิเสธสมมติฐานผู้วิจัยอีกด้วย

ตารางที่ 25 แสดงอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อพรรคการเมืองที่รณรงค์
ในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

พรรคการเมือง	จำนวน	ร้อยละ
ประชากรไทย	1	1.5
พลังธรรม	33	49.3
ประชาธิปัตย์	15	22.4
ชาติไทย	1	1.5
ความหวังใหม่	12	17.9
อื่น ๆ	5	7.5
รวม	67	100.0

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

อย่างไรก็ตามเมื่อจากพิจารณาข้อมูลตารางที่ 25 เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อพรรคการเมือง โทณวงศ์ในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดมากที่สุด โดยเฉพาะจังหวัดใหญ่อย่าง เชียงใหม่ ข้อมูลที่ได้รับพบว่า จำนวนผู้ตอบทั้งหมด 67 คน นั้น จำนวน 33 คน มีความเห็นว่า คือพรรคพลังธรรมคิดเป็นร้อยละ 49.3 รองลงไปได้แก่พรรคประชาธิปัตย์ และพรรคความหวังใหม่ คิดเป็นร้อยละ 22.4 และ 17.9 ตามลำดับ ที่เหลือก็เป็นพรรคประชากรไทย และชาติไทย มีสัดส่วนร้อยละ 1.5 เท่ากัน และอื่น ๆ อีกร้อยละ 17.9

ตอบว่า ทุกพรรคการเมืองที่กล่าวมา ข้อมูลตรงนี้ผู้วิจัยมีสิ่งที่ยืนยันได้ว่าในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อครั้งที่ 2 ปี พ.ศ. 2535 (วันที่ 13 กันยายน 2535) และครั้งล่าสุด 2 กรกฎาคม 2538 เป็นต้นมา พรรคพลังธรรมได้มีนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารและการปกครองสู่ท้องถิ่น ข้อที่ (3) ว่าจัดให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด กำหนด และผู้ใหญ่นาน อีกทั้งยังมีนโยบายเฉพาะสำหรับจังหวัดเชียงใหม่ด้วย ทางพรรคประชาธิปัตย์ ก็เช่นเดียวกันนโยบายด้านการเมืองการปกครอง ข้อ 3 มีนโยบายจะเร่งรัดดำเนินการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่การปกครองท้องถิ่นกันอย่างจริงจัง ด้วยการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทุกระดับในรูปแบบอื่นเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการปกครองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริงในระยะ 5 ปีแรก จะให้ประชาชนเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดโดยตรง ในจังหวัดอันเป็นเมืองหลักที่มีความพร้อมและเหมาะสมในทุกภาคของประเทศ เช่น จังหวัดเชียงใหม่ นครราชสีมา ขอนแก่น ภูเก็ต และชลบุรี เป็นต้น⁵ นั้นแสดงว่ากำหนด ผู้ใหญ่ของอำเภอต๋อยสะแกต มีความรู้สนใจติดตามข่าวสารการเมืองการปกครองอย่างสม่ำเสมอ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

⁵ ไปรอดตุเพิ่มเต็ม ธเนศวร์ เจริญเมือง "พรรคการเมืองกับนโยบายการกระจายอำนาจ" (เอกสารของพรรคการเมืองทุกพรรค) ในธเนศวร์ เจริญเมือง (บรรณาธิการ) เลือกตั้งผู้ว่าฯ เชียงใหม่ : ธนบรรณการพิมพ์, 2536, หน้า 17-23.

ตารางที่ 26 แสดงอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อการกำหนดวาระ
การดำรงตำแหน่งของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

การกำหนดวาระดำรงตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
ควร	66	91.7
ไม่มีความเห็น	6	8.3
รวม	72	100.0

ตารางที่ 27 แสดงอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อการกำหนดระยะเวลา
ดำรงตำแหน่งของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
2 ปี	1	1.4
4 ปี	47	66.2
5 ปี	21	29.6
อื่น ๆ	2	2.8
รวม	71	100.0

ด้านความคิดเห็นที่ว่า หากรัฐบาลจัดให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด เชียงใหม่แล้ว ควรจะกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งหรือไม่ ข้อมูลในตารางที่ 26 พบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่ให้ความเห็นเรื่องนี้ จำนวน 72 คน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสมควรที่จะ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งอย่างยิ่ง มีจำนวนมากถึง 66 คน คิดเป็นร้อยละ 91.7 โดยมีเหตุผลว่า การกำหนดวาระนั้นเป็นเสมือนการกำหนดเวลาที่จะต้องทำงาน เร่งสร้าง ผลงาน แก้ปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ หากไม่มีผล งานก็จะต้องพิจารณาตัวเอง ประชาชนจะเป็นผู้ตัดสินด้วย ถ้าหากมีผลงานดีก็มีโอกาสจะ ได้ รับการคัดเลือกอีกครั้ง และเป็นกรณีที่ป้องกันมิให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอยู่ตำแหน่งนาน เกินไป ทำให้เกิดมีอิทธิพลขึ้น ควรปรับเปลี่ยนให้คนอื่นเข้ามาทำหน้าที่บริหารจังหวัดบ้าง ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 8.3 จำนวน 6 คนนั้น ไม่มีความคิดเห็นต่อประเด็นนี้แต่อย่างใด

เมื่อทราบวกำนัน ผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่เห็นว่าต้องกำหนดวาระการดำรง ตำแหน่งของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการเลือกตั้งไปแล้ว ต่อไปจะพิจารณา ถึงการกำหนดระยะเวลาดำรงตำแหน่ง จากการสอบถามกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ตอบประเด็นนี้ จำนวน 71 คน ในตารางที่ 27 ได้ชี้ให้เห็นว่าส่วนใหญ่มีความเห็นว่ารัฐบาลน่าจะกำหนด ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 4 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.2 รองลงไป ได้แก่ เห็นว่าควรกำหนดไว้ 5 ปี อื่น ๆ และ 1 ปี มีสัดส่วนร้อยละ 29.6 , 2.8 และ 1.4 ตามลำดับ ที่ตอบว่าอื่น ๆ ได้แก่ แล้วแต่ว่าทางรัฐบาลจะเป็นผู้กำหนดและเห็นว่าควร จะมีการกำหนดระยะเวลาให้ดำรงตำแหน่งเหมือน ๆ กันทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกสภาจังหวัด (สจ.) สมาชิกสภาเทศบาล (สท.) รวมทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านด้วย ก็ให้ เท่าเทียมกันด้วย อนึ่ง ในอดีตถึงปัจจุบันการกำหนดระยะเวลาดำรงตำแหน่งของตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ยังไม่ปรากฏเป็นหลักฐานชัดเจนว่าผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละคนจะ ต้องดำรงตำแหน่งผู้ว่าฯ ในแต่ละจังหวัดวาระกี่ปี เพราะว่าบางคนอยู่ในตำแหน่งยังไม่ถึง 1 ปี ก็ต้องถูกย้ายไปอยู่ตำแหน่งอื่น ๆ เป็นอย่างนี้ตลอดไป ดังปรากฏเป็นข่าวคราวการ โยกย้ายแต่ละครั้งมักจะมีการร้องเรียนกันว่า ทำไมผู้ว่าฯบางคนอยู่จังหวัดนั้นเป็นเวลานาน ไม่ย้าย แต่กลับไปย้ายผู้ว่าฯ คนอื่นที่เพิ่ง ไปรับตำแหน่ง ได้ไม่นาน เป็นต้น

ตารางที่ 28 แสดงอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการของประชาชน
ที่อาศัยอยู่ห่างไกล/ติดอำเภอชายแดน ในการเลือกตั้ง
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ความต้องการเลือกตั้งผู้ว่าฯ ของประชาชนที่อาศัยอยู่ห่าง ไกล/ติดอำเภอชายแดน	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	27	38.0
ไม่ต้องการ	3	4.2
ไม่แน่ใจ	23	32.4
ไม่มีความเห็น	18	25.4
รวม	71	100.0

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ในด้านความคิดเห็นของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต่อความต้องการในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่อาศัยอยู่ห่างไกล/ติดอำเภอชายแดนว่าต้องการหรือไม่นั้น ข้อมูลตรงนี้มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 71 คน ให้เหตุผลว่ามีความต้องการเลือกตั้งผู้ว่าฯ เชียงใหม่จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงไปได้แก่ยังไม่แน่ใจ ไม่มีความเห็น และไม่ต้องการ โดยมีสัดส่วนร้อยละคือ 32.4, 25.4 และ 4.2 ตามลำดับ

เหตุผลที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีความเห็นว่าต้องการนั้น เพราะว่ามีปัจจัยปัจจุบันการติดต่อข่าวสารต่าง ๆ รวดเร็วทั่วถึง ประชาชนมีความรู้เข้าใจต้องการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ถือว่าพวกเขาก็เป็นคนเชียงใหม่เหมือนกัน ควรจะได้ใช้สิทธิใช้เสียงตามระบอบประชาธิปไตย ที่ตอบว่าไม่แน่ใจนั้นมีเหตุผลว่าอาจจะมีความคิดเห็นต่างกัน ยังไม่เข้าใจการเลือกตั้งว่าเป็นอย่างไรและอยู่ห่างไกล ประชาชนคงจะไม่สนใจการเมืองเท่าที่ควร หรือตื่นตัวทางการเมือง และยังขึ้นอยู่กับการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่าทั่วถึงหรือไม่

ที่ผ่านมาผู้ว่าฯ มักจะพัฒนาแต่ในเมืองยังไม่สนใจชนบทห่างไกล ทำให้เกิดความไม่แน่ใจต่อความต้องการของประชาชนว่าคิดอย่างไรและที่ตอบว่าไม่ต้องการนั้นมีเหตุผลอย่างเดียวคือ เกรงกลัวผู้มีอิทธิพลจะเข้ามาบริหารจังหวัดเชียงใหม่ไม่สนใจอำเภอชายแดน สนใจแต่เรื่องผลประโยชน์เฉพาะในเมืองหรืออำเภอที่มีความเจริญเท่านั้น ดังในตารางที่ 28

ตารางที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ของอาชีพกับความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งพรรคการเมือง
ของผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ความคิดเห็นต่อการ เลือกตั้งพรรคการเมือง	อาชีพ					รวม (ร้อยละ)
	เกษตรกรรวม	ค้าขาย	รับจ้าง	รับเหมา	อื่น ๆ	
ควร	7 (25.0)	7 (28.0)	2 (25.0)	3 (50.0)	1 (50.0)	20 (29.0)
ไม่ควร	12 (42.9)	13 (52.0)	3 (37.5)	2 (33.3)	0 (0)	30 (43.5)
ไม่แน่ใจ	2 (7.1)	1 (4.0)	0 (0)	1 (16.7)	0 (0)	4 (5.8)
ไม่มีความเห็น	7 (25.0)	4 (16.0)	3 (37.5)	0 (0)	1 (50.0)	15 (21.7)
รวม (ร้อยละ)	28 (40.6)	25 (36.2)	8 (11.6)	6 (8.7)	2 (2.9)	69 (100.0)

Chi-Square

D.F.

Significance

8.42019

12

.7515

เมื่อพิจารณาต่อไปถึงอาชีพของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านว่าจะมีความสัมพันธ์กับความ คิดเห็นต่อการสังกัดพรรคการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด เชียงใหม่ ข้อมูลในตารางที่ 29 นั้นชี้ให้เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 69 คน ที่มีความเห็นว่าจะ ควรสังกัดพรรคการเมืองก็ได้ถึงจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาเห็นว่าควร จำนวน 20 คน ร้อยละ 29.0 ที่เหลือเห็นว่าจะไม่มีความเห็นและยังไม่แน่ใจต่อเรื่องนี้ ส่วน เหตุผลที่ตอบว่าไม่ควรนั้น เพราะจะเป็นการสร้างอำนาจไว้กับพรรคการเมืองมากเกินไป และเป็นการเปิดโอกาสให้พรรคการเมืองที่มีฐานเสียงเข้มแข็งอยู่ในจังหวัดด้วย ดังนั้นจึง ต้องการให้ผู้ว่าฯ มีอิสระ ในการตัดสินใจ ถ้าสังกัดพรรคอาจจะมีผู้มีอิทธิพลให้การสนับสนุน อยู่ข้างหลัง คอยควบคุมอำนาจมีอิทธิพลภายในพรรค และบางกรณการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ว่าฯ ได้ ประกอบกับการแข่งขันกันอย่างตัวผู้สมัคร การซื้อเสียงก็จะตามมาอีกด้วย ที่ตอบว่าควร สังกัดพรรคนั้นมีเหตุผลว่า พรรคการเมืองจะคัดเลือกผู้ที่มีความรู้ ความสามารถมาลงสมัคร และได้ทราบนโยบาย ทีม(คณะทำงาน) พรรคมีพื้นฐานความเป็นมาภาพพจน์เป็นอย่างไร การทำงานก็เป็นทีม ปฏิบัติงานตามขั้นตอนของพรรค การประสานงานกับพรรคก็จะสะดวก ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะพรรคที่เป็นพรรคร่วมรัฐบาล ส่วนที่ตอบว่า ไม่แน่ใจก็เพราะว่าที่ผ่านมา ในการเลือกตั้งทุกครั้ง ประชาชนจะเลือกตัวบุคคลมากกว่า และการทำงานอาจไม่คล่องตัว ถ้าพรรคที่ผู้ว่าฯ สังกัดอยู่นั้น ไม่ได้เป็นรัฐบาล เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของอาชีพกับการสังกัดพรรคการเมืองแล้วพบว่ามีความแตกต่างกันบ้างแต่ไม่มากคือ มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่มีอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 42.9 อาชีพค้าขาย ร้อยละ 52.0 อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 37.5 และรับเหมาอีก ร้อยละ 33.3 ที่มีความเห็นว่าจะไม่ควรสังกัดพรรคการเมือง ส่วนที่ควรสังกัดพรรคการเมือง ก็ปรากฏว่ามีสัดส่วนของร้อยละ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เมื่อดูจากค่าไค-สแควร์ จะเท่ากับ 8.42019 และค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .7515 มากกว่า 0.05 แสดงว่าอาชีพที่ต่างกัน จะไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นประเด็นนี้ แต่อย่างไรก็ตาม ใ้สังเกต สมมติฐานของผู้วิจัยอีกด้วย

ตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ของตำแหน่งกับความคิดเห็นต่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ควรเป็นคนเชียงใหม่หรือไม่

ผู้สมัครจำเป็นต้องเป็นคน เชียงใหม่หรือไม่	ตำแหน่ง		รวม (ร้อยละ)
	กำนัน	ผู้ใหญ่บ้าน	
จำเป็น	8 (80.0)	45 (72.6)	53 (73.6)
ไม่จำเป็น	1 (10.0)	16 (25.8)	17 (23.6)
ไม่มีความเห็น	1 (10.0)	1 (1.6)	2 (2.8)
รวม (ร้อยละ)	10 (13.9)	62 (86.1)	72 (100.0)

Chi-Square

3.15623

D.F.

2

Significance

.2064

ข้อมูลจากตารางที่ 30 ก็ได้ชี้ให้เห็นว่า ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นว่าผู้สมัครเลือกตั้ง เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด เชียงใหม่ควรเป็นคนเชียงใหม่ เพราะค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .2064 มากกว่า 0.05 โดยมีค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 3.15623 เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดแล้วจะเห็นว่าส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า จำเป็นต้องเป็นคนเชียงใหม่ถึงร้อยละ 73.6 โดยภาพรวม และพบว่า เป็น กำนันร้อยละ 80.0 และผู้ใหญ่บ้านร้อยละ 72.6 ที่เห็นว่าจำเป็น ด้านเห็นว่าไม่จำเป็นนั้น ปรากฏสัดส่วนคือ ผู้ใหญ่บ้านร้อยละ 25.8 กำนันร้อยละ 10.0 โดยมีร้อยละของภาพรวม คือ 23.6

เหตุผลที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านตอบว่าจำเป็นนั้นมีเหตุผลว่าจะรู้สภาพปัญหาได้ดีกว่า คนที่มาจากพื้นที่อื่น ๆ แก้ไขปัญหาถูกจุด ประกอบกับจะเป็นผู้เข้าใจ รักษาขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของจังหวัด เชียงใหม่ได้ ตลอดจนมีภาษาพูดเดียวกันอีกด้วย ส่วนตอบว่าไม่จำเป็นนั้นมีเหตุผลว่า ถ้าหากเป็นคนดี รักเชียงใหม่ มีความรู้ ความสามารถ อย่างแท้จริง ก็ควรจะให้โอกาสเข้ามาบริหารจังหวัดเชียงใหม่ แต่ก็ขึ้นอยู่กับว่าประชาชน จะตัดสินใจเลือกตั้งเอาเอง อย่างไรก็ตามข้อมูลที่ปรากฏในตารางนี้ก็ปฏิเสธของสมมติฐาน การวิจัยเพราะว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 31 แสดงความสัมพันธ์ของวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งกับความคิดเห็นต่ออุปสรรค
ที่สำคัญที่สุดในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

อุปสรรคที่สำคัญที่สุด	วิธีการเข้าสู่ตำแหน่ง		รวม (ร้อยละ)
	เลือกตั้งอยู่ในตำแหน่ง จนเกษียณอายุ 60 ปี	เลือกตั้งอยู่ในตำแหน่ง คราวละ 5 ปี	
ประชาชนยังไม่พร้อม	7 (13.7)	3 (15.0)	10 (14.1)
ข้าราชการมหาดไทยคัดค้าน	9 (17.6)	2 (10.0)	11 (15.5)
นักการเมืองเชียงใหม่ไม่สนใจ	7 (13.7)	2 (10.0)	9 (12.7)
พรรคการเมืองไม่จริงใจ	6 (11.8)	3 (15.0)	9 (12.7)
พรรคร่วมรัฐบาลขัดแย้งกัน	17 (33.3)	8 (40.0)	25 (35.2)
อื่น ๆ	5 (9.8)	2 (10.0)	7 (9.9)
รวม (ร้อยละ)	51 (71.8)	20 (28.2)	71 (100.0)

Chi-Square

D.F.

Significance

1.01663

5

.9612

ประเด็นสุดท้ายของหมวดความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นที่มีต่อการ
 เลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่ผู้วิจัยจะนำมาเสนอคือ ความสัมพันธ์ของวิธีการเข้า
 สู้ตำแหน่งกับความคิดเห็นต่ออุปสรรคสำคัญที่สุดในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่
 มีจำนวนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ให้ความเห็นประเด็นนี้ 71 คน ดังปรากฏตารางที่ 31 จะพบว่า
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีความเห็นว่าพรรคร่วมรัฐบาลมีความเห็นขัดแย้งกันเองมากที่สุด ร้อยละ
 35.2 รองลงไปคือ ข้าราชการของกระทรวงมหาดไทยคัดค้าน และประชาชนยังไม่พร้อม
 โดยมีสัดส่วนของร้อยละ คือ 15.5 และ 14.1 ตามลำดับ ที่เหลืออีกคือ นักการเมืองของ
 จังหวัดเชียงใหม่ไม่ให้ความสนใจและความไม่จริงจังของพรรคการเมือง มีสัดส่วนของ
 ร้อยละเท่ากันคือ 12.7 ส่วนที่ตอบว่าอื่น ๆ อีกร้อยละ 9.9 นั้นได้แก่ ชาดประชาสัมพันธ์
 ให้ประชาชนทราบกันอย่างทั่วถึง รวมทั้งด้านเศรษฐกิจและความเจริญยังไม่เทียบเท่า
 กรุงเทพฯ ได้ แต่เมื่อผู้วิจัยได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 ที่ต่างกันนั้น มีความเห็นต่ออุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการเลือกตั้งผู้ว่าฯ ไม่แตกต่างกันมาก
 กล่าวคือ ในส่วนของผู้ที่เห็นว่าพรรคร่วมรัฐบาลมีความเห็นขัดแย้งกันนั้น ปรากฏที่กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านที่อยู่ในตำแหน่งจนเกษียณอายุ 60 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ
 ที่อยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ส่วนในประเด็นอื่น ๆ
 ก็เช่นเดียวกัน ดังนั้นเมื่อดูจากค่าไค-สแควร์ ที่ได้เท่ากับ 1.01663 และระดับนัยสำคัญ
 ทางสถิติเท่ากับ .9612 มากกว่า 0.05 นั้นแสดงว่าวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งไม่มีความสัมพันธ์
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นต่ออุปสรรคที่สำคัญที่สุด ในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการ
 จังหวัดเชียงใหม่ จึงปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัยอีกเช่นกัน

โปรดดูเพิ่มเติม ลิขิต ชีรวะดิน "รวมศูนย์-กรุงเทพฯ : รากเหง้าของ
 ปัญหา" เสนอต่อกรมการสัมมนาทางวิชาการประจำปี 2526 เรื่อง ประเทศไทย คือกรุงเทพฯ?
 ในลิขิต ชีรวะดิน การเมืองการปกครองไทย พิมพ์ครั้งที่ 2 แก๊ซเพิ่มเติม (กรุงเทพฯ :
 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536) , หน้า 239-251.

6.4 ความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยจะเสนอให้เห็นภาพรวมของความคิดเห็นในแต่ละประเด็นคำถาม ด้วยการพิจารณาจากอัตราส่วนร้อยละ (Percentage) และการแจกแจงความถี่ (Frequency) เป็นหลัก สำหรับเกณฑ์การชี้วัดนั้น ผู้วิจัยได้อาศัยข้อบกพร่องข้อวิจารณ์ สถานการณ์ความเป็นจริงของการปกครองส่วนภูมิภาค และในจังหวัดเชียงใหม่ และสอบถามต่อไปถึงอนาคตอีกด้วย แล้วนำมาเป็นประเด็นคำถาม ส่วนคำตอบที่ให้เลือกตอบนั้น ผู้วิจัยกำหนดไว้เป็น 4 ระดับ คือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่มีความคิดเห็น โดยคำถามจะเป็นทั้งแบบประโยคบอกเล่าและปฏิเสธ การให้ระดับคะแนนคำถามแต่ละข้อจะมีความแตกต่างกัน ตามที่ผู้วิจัยกล่าวไว้ในบทที่ 3 แล้ว อนึ่งการเสนอผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ จะไม่มีการทดสอบค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ แต่หลังจากเสนอผลการวิเคราะห์แต่ละประเด็นคำถามแล้ว ผู้วิจัยจะเสนอตารางภาพรวมของการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่อีกตารางหนึ่ง เป็นการรวมจากทุกประเด็นคำถาม ที่ผ่านการให้คะแนนรวมเพื่อหาอัตราส่วนร้อยละและการแจกแจงความถี่อีกครั้งหนึ่ง ดังมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 32 แสดงอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกตั้ง

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

เรื่อง	ความคิดเห็น			
	เห็นด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มีความเห็น จำนวน (ร้อยละ)
1. ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ เป็นเพียงผู้นำเอานโยบายมา ปฏิบัติ ส่วนการตัดสินใจนั้นจะ อยู่ที่กระทรวงมหาดไทย	29 (42.0)	11 (15.9)	25 (36.2)	4 (5.8)
2. การเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด เชียงใหม่จะเป็นการสร้างผู้นำ ท้องถิ่นเพื่อวางฐานการเป็นผู้นำ ระดับประเทศต่อไป	50 (69.4)	14 (19.4)	7 (9.7)	1 (1.4)
3. การเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด เชียงใหม่จะทำให้เกิดความสับสน วุ่นวาย ไม่มั่นคง เป็นปฏิปักษ์ต่อ รัฐบาลกลางได้	5 (7.0)	19 (26.8)	41 (57.7)	6 (8.5)

ความคิดเห็น

เรื่อง

เรื่อง	ความคิดเห็น			
	เห็นด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มีความเห็น จำนวน (ร้อยละ)
4. ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ต้องทำหน้าที่เป็นตัวแทนของ ประชาชนอย่างแท้จริง ไม่ใช่ เป็นตัวแทนส่วนราชการ โดย เฉพาะกระทรวงมหาดไทย	63 (87.5)	2 (2.8)	6 (8.3)	1 (1.4)
5. หากมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการ จังหวัดเชียงใหม่อาจก่อให้เกิด ความขัดแย้งในกรณีที่ว่าฯ ที่ได้ รับการเลือกตั้งอยู่คนละพรรคกับ ฝ่ายรัฐบาล	17 (23.3)	24 (32.9)	24 (32.9)	8 (11.0)
6. หากว่าจะมีการเลือกตั้งผู้ว่าฯ จังหวัดเชียงใหม่ จะเป็นการ สร้างความเจริญให้กับจังหวัด ได้อย่างรวดเร็ว เพราะผู้ว่าฯ จะรู้ปัญหา ความเป็นอยู่และ วิถีชีวิตประชาชนเป็นอย่างดี	64 (87.7)	4 (5.5)	2 (2.7)	3 (4.1)

เรื่อง	ความคิดเห็น			
	เห็นด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มีความเห็น จำนวน (ร้อยละ)
7. การเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด เชียงใหม่เป็นการสร้างวัฒนธรรม ทางการเมืองแบบใหม่	67 (91.8)	3 (4.1)	2 (2.7)	1 (1.4)
8. ความเป็นไปได้ในการเลือกตั้ง ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ข้อเท็จจริงเป็นการขัดแย้งเรื่อง ผลประโยชน์และการกลัวสูญเสีย อำนาจของรัฐบาลกลาง	24 (33.3)	14 (19.4)	18 (25.0)	16 (22.2)
9. จังหวัดเชียงใหม่ มีหน่วยงานของ รัฐบาลประมาณ 125 หน่วยงาน แต่ผู้ว่าฯ มีอำนาจในฐานะตัวแทน ส่วนกลางเพียง 52 หน่วยงาน	14 (20.0)	20 (28.6)	18 (25.7)	18 (25.7)
10. ชาวเชียงใหม่ มีความพร้อมเลือก ตั้งผู้ว่าฯแต่ข้าราชการไม่พร้อมจะ ลดอำนาจตนเอง	28 (38.4)	22 (30.1)	14 (19.2)	9 (12.3)

สำหรับด้านความคิดเห็นของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ นั้น ข้อมูลจากตารางที่ 32 จะพบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนใหญ่จะมีความคิดเห็นแตกต่างกันไป ตามแต่ละข้อคำถามที่เป็นทั้งคำถามแบบบอกเล่าและปฏิเสธ ผู้วิจัยจะขอเสนอเฉพาะประเด็นที่น่าสนใจ คือ ด้านความคิดเห็นว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ เป็นเพียงผู้นำเอานโยบายมาปฏิบัติ ส่วนการตัดสินใจนั้นจะอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย ข้อมูลตรงนี้ปรากฏว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะมีความคิดเห็นที่ เห็นด้วยมากกว่าไม่เห็นด้วย โดยมีสัดส่วนที่ไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันมากนัก คือ เห็นด้วยร้อยละ 42.0 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 36.2 ไม่แน่ใจร้อยละ 15.9 และไม่มีความคิดเห็นอีกร้อยละ 5.8 นั้นแสดงว่าความคิดเห็นของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่พอจะมีความรู้ และความเข้าใจในประเด็นนี้บ้างว่า จริง ๆ แล้วผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ เป็นคนของส่วนกลางที่ส่งมาเป็นหัวหน้าส่วนราชการ และรับผิดชอบการบริหารภายในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่ส่วนกลางกำหนดไว้ในกฎหมายทุกประการ

ประเด็นต่อมาเกี่ยวกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่จะทำให้เกิดความสับสน วุ่นวาย ไม่มั่นคง และเป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐบาลกลางได้นั้น ข้อมูลตรงนี้ชี้ให้เห็นชัดเจนว่า เป็นไปไม่ได้ที่เมื่อเลือกตั้งผู้ว่าฯ เชียงใหม่แล้วจะทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว จึงทำให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่เห็นด้วยมากถึงร้อยละ 57.7 โดยที่มีผู้ตอบว่าเห็นด้วยเพียงร้อยละ 7.0 เท่านั้น เมื่อเป็นดังเช่นนี้ทำให้ผู้ว่าฯ เชียงใหม่ต้องปฏิบัติหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็นตัวแทนส่วนราชการฝ่ายเดียว โดยเฉพาะกระทรวงมหาดไทยเพราะว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 87.5 ที่ต้องการให้ผู้ว่าฯ เชียงใหม่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตามนอกจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะมีความคิดเห็นด้วยกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ เพราะจะทำให้เกิดประโยชน์แล้ว ส่วนใหญ่ยังมีความเชื่อต่อไปอีกว่า ถึงแม้ผู้ชนะการเลือกตั้งเป็นผู้ว่าฯ เชียงใหม่ จะเป็นตัวแทนพรรคการเมืองที่อยู่คนละฝ่ายกับพรรคร่วมรัฐบาลก็ตาม จะไม่ทำให้เกิดความขัดแย้งแต่อย่างไรมากถึง

ร้อยละ 32.9 ซึ่งก็มีสัดส่วนเท่ากับก้านัน ผู้ใหญ่บ้านอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความเห็นว่ายังไม่แน่ใจ ต่อประเด็นนี้เท่าไร แต่ก็มากกว่าที่มีความเห็นด้วยว่าจะทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้น คิดเป็น สัดส่วนร้อยละ 23.3

ประการต่อมาที่ผู้วิจัยต้องการ เสนอคือ ความคิดเห็นต่อความเป็นไปได้ในการ เลือกตั้งผู้ว่าฯ เชียงใหม่นั้น ข้อเท็จจริงเป็นการขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์และการกลัว สูญเสียอำนาจของรัฐบาลกลางรวมทั้งที่เกี่ยวกับจังหวัด เชียงใหม่มีหน่วยงานรัฐบาลประมาณ 125 หน่วยงาน แต่ผู้ว่าฯมีอำนาจในฐานะตัวแทนส่วนกลางเพียง 52 หน่วยงาน ข้อมูลที่ได้รับทั้งสองส่วนนี้ แสดงว่าก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน ได้มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันเลยที่น่าสังเกต คือ ว่าก้านัน ผู้ใหญ่บ้านที่ไม่มีความคิดเห็นต่อทั้งสองประเด็นมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือเกิน ร้อยละ 20 ย่อมชี้ได้ว่าก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจด้านการ บริหารราชการของผู้ว่าฯ เชียงใหม่ว่ามีบทบาทและหน้าที่ รวมทั้งมีหน่วยงานราชการส่วน กลางของกระทรวง ทบวง กรม อะไรบ้าง ที่อยู่ในจังหวัดและอยู่กับไม่อยู่ในการดูแลการ บังคับบัญชาโดยตรงของผู้ว่าฯ เชียงใหม่ คำตอบนี้ซึ่งก็ไม่ใช่เรื่องที่ผิด เพราะ ข้อเท็จจริง ก็ควรจะเป็นอย่างนั้น ทั้งนี้เพราะว่า ราชการส่วนกลางยังหวงอำนาจ และยังขาดการ ประชาสัมพันธ์ให้ผู้นำท้องถิ่นอย่างก้านัน ผู้ใหญ่บ้านที่เป็นตัวแทนของประชาชนในหมู่บ้าน และตำบลได้ทราบ และมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสมควรจะเป็น ข้อมูลส่วนนี้จึงถือเป็น วัฒนธรรมทางการเมืองที่คน ไทย มักถือกันว่าการเมือง การปกครองเป็นเรื่องผู้นำเท่านั้น ดังนั้นความคิดเห็นที่ว่า ชาวเชียงใหม่มีความพร้อม ในการเลือกตั้งผู้ว่าฯ แต่ข้าราชการไม่ พร้อมจะลดอำนาจตนเอง จึงน่าจะถูกต้อง ขณะที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน อยู่นั้นก็ มีคำถามที่พวกเขาไม่รู้มากที่สุด คือ การกระจายอำนาจ คืออะไร ทำไมต้องเลือกตั้ง ผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ว่าฯ เชียงใหม่ในอดีตถึงปัจจุบันนี้มีผลดี ผลเสียอย่างไร ซึ่งผู้วิจัยต้องอธิบายถึงเหตุผล รวมทั้งข้อดี ข้อเสีย พร้อมทั้งยกตัวอย่างจนเป็นที่เข้าใจ ในระดับหนึ่ง กลับเข้ามาพูดถึงเรื่องประชาชนชาวเชียงใหม่พร้อม แต่ข้าราชการไม่ พร้อมจะลดอำนาจตนเองต่อ คือ สัดส่วนผู้ที่ตอบว่าเห็นด้วยมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.4 ซึ่งมากกว่ามีความเห็นว่ายังไม่แน่ใจ ที่มีสัดส่วนร้อยละ 30.1 เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ตารางที่ 33 แสดงอัตราส่วนร้อยละโดยภาพรวมของความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ภาพรวมระดับความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีความเห็น (0-1.00)	1	1.4
ไม่เห็นด้วย (1.01-2.00)	3	4.1
ไม่แน่ใจ (2.01-3.00)	30	40.5
เห็นด้วย (3.01-4.00)	40	54.0
รวม	74	100.0

เมื่อพิจารณาต่อไปถึงภาพรวมของความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ โดยผู้วิจัยได้เสนอเป็นภาพรวมของประเด็นคำถามทั้ง 10 ประเด็นใหม่ แล้วให้คะแนนรวมตามที่ปรากฏในตารางที่ 33 ซึ่งข้อมูลได้ชี้ให้เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ตอบคำถาม จำนวน 74 คน ส่วนใหญ่จะมีความเห็นว่าเป็นด้วยกับการเลือกตั้งผู้ว่าฯ เชียงใหม่มากที่สุด โดยมีสัดส่วนของการเห็นด้วยถึงร้อยละ 54.0 รองลงไปได้แก่ ยังไม่มีความแน่ใจว่าจะเลือกตั้งดีหรือไม่ หรือว่าควรคงไว้ตามระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค ระดับจังหวัดเอาไว้ถึงร้อยละ 40.5 แต่ที่น่าสังเกตคือ การคัดค้านที่ไม่เห็นด้วยต่อการเลือกตั้งผู้ว่าฯ เชียงใหม่ พบจำนวนน้อยมากเพียงร้อยละ 4.1 เท่านั้น ข้อมูลตรงนี้จึงชี้ได้ว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของอำเภอต๋อยสะแกกั๊ด จังหวัดเชียงใหม่ เห็นด้วยอย่างเต็มที่หากว่ากระทรวงมหาดไทย จะจัดให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าฯ เชียงใหม่ โดยตรงจากประชาชน

6.5 ความคิดเห็นที่มีต่อการเปรียบเทียบผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งและการเลือกตั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยมุ่งเสนอผลการศึกษาเป็นภาพรวมของการเปรียบเทียบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีความคิดเห็นเป็นเช่นไรบ้าง หลักเกณฑ์การพิจารณา คือ ใช้วิธีการถามย้อนหลังตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่ท่านรู้จัก และมาจากการแต่งตั้งของกระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่นั้น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีความคิดเห็นต่อประเด็นคำถามอย่างไรบ้าง และพิจารณาต่อไปว่า ในอนาคตหากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย มีนโยบายให้จังหวัดเชียงใหม่สามารถเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดโดยตรงจากประชาชนได้ และในประเด็นคำถามเดียวกันก็จะใช้สอบถามเพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการเลือกตั้งอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อยืนยันการเปรียบเทียบว่าจะมีผลอย่างไร ผู้วิจัยได้กำหนดคำตอบไว้ 3 คำตอบ ได้แก่

- 1) ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากการแต่งตั้งดีกว่า
- 2) ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากการเลือกตั้งดีกว่า
- 3) ไม่มีความแตกต่าง

การนำเสนอที่จะพิจารณาจากอัตราส่วนร้อยละ (Percentage) และการแจกแจงความถี่ (Frequency) เป็นหลัก หลังจากนั้นผู้วิจัยจะทำการทดสอบหาค่า ไค-สแควร์ (Chi-Square) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังที่ได้ปรากฏในสมมติฐาน โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ 0.05 ต่อไปนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงผลการศึกษาในแต่ละประเด็นคำถามดังนี้

ตารางที่ 34 แสดงอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบผู้ว่าราชการ
จังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้ง

เรื่อง	เปรียบเทียบความคิดเห็น		
	ผู้ว่าฯ เชียงใหม่ แต่งตั้งดีกว่า จำนวน (ร้อยละ)	ผู้ว่าฯ เชียงใหม่ เลือกตั้งดีกว่า จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มีความแตกต่าง จำนวน (ร้อยละ)
1. คุณวุฒิและคุณภาพ	11 (15.3)	50 (69.4)	11 (15.3)
2. ความรู้ที่จะดูแลบริหาร	13 (19.1)	45 (66.2)	10 (14.7)
3. สนใจรับฟังเสียงประชาชน	10 (13.9)	54 (75.0)	8 (11.1)
4. การได้รับยกย่อง/ยอมรับจาก ทุกฝ่าย เช่น ข้าราชการประจำ ฝ่ายพลเรือน ทหาร ตำรวจ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ระดับอำเภอ และตำบล	20 (27.0)	45 (60.8)	9 (12.2)

เปรียบเทียบความคิดเห็น

เรื่อง

เรื่อง	ผู้ว่าฯ เชียงใหม่ แต่งตั้งดีกว่า	ผู้ว่าฯ เชียงใหม่ เลือกแต่งตั้งดีกว่า	ไม่มีความแตกต่าง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
5. การรักษาความเป็นกลางใน การเลือกตั้งลส./สจ. เป็นต้น	23 (31.9)	39 (54.2)	10 (13.9)
6. การตอบสนองนโยบายของรัฐ	18 (25.4)	36 (50.7)	17 (23.9)
7. การคำนึงผลประโยชน์ส่วนรวม	17 (23.9)	46 (64.8)	8 (11.3)
8. การทำงานตอบสนองประชาชน	9 (12.5)	56 (77.8)	7 (9.7)
9. การควบคุมดูแลจัดการทรัพยากร	22 (31.0)	43 (60.6)	6 (8.5)
10. การแบ่งเบาภาระของรัฐบาล	17 (23.3)	47 (64.4)	9 (12.3)

จากข้อมูลในตารางที่ 34 ผู้วิจัยขออธิบายถึงภาพรวมของความคิดเห็นที่มีต่อการเปรียบเทียบการทำงานของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากการแต่งตั้ง และการเลือกตั้งรูปแบบใดดีกว่ากันในประเด็นต่าง ๆ ข้อมูลที่ได้รับนั้นชี้ให้เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่มีความเห็นว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากการแต่งตั้งจากส่วนกลาง คือ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ดีกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดที่มาจากการเลือกตั้งนั้น ปรากฏว่าไม่พบเลยแม้แต่ประเด็นเดียว นั่นแสดงว่ารูปแบบของผู้ว่าฯ ที่มาจากการเลือกตั้งดีกว่าในทุก ๆ ประเด็น ที่ปรากฏชัดเจนได้แก่ ด้านการทำงานตอบสนองประชาชนของผู้ว่าฯ เลือกตั้ง มากถึงร้อยละ 77.8 รองลงไป 3 ลำดับ ได้แก่ ด้านการสนใจที่จะรับฟังเสียงของประชาชน ด้านคุณวุฒิ คุณภาพ และด้านแบ่งเบาภาระของรัฐบาล โดยมีสัดส่วนร้อยละ คือ 75.0, 69.4 และ 64.4 ตามลำดับ ส่วนที่ที่มีความเห็นว่า ผู้ว่าฯ เชียงใหม่ที่มาจากการเลือกตั้งน้อยที่สุด คือ ด้านการตอบสนองนโยบายของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 50.7

ด้านความคิดเห็นที่ว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งนั้น จะปรากฏความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านการรักษาความเป็นกลาง ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และสมาชิกสภาจังหวัด (สจ.) คิดเป็นร้อยละ 31.9 รองลงไป คือ ด้านการควบคุมดูแลจัดการทรัพยากร คิดเป็นร้อยละ 31.0 แต่หากพิจารณาถึงความคิดเห็นที่พบว่ามีน้อยที่สุดนั้น คือ ด้านทำงานตอบสนองประชาชนเพียงร้อยละ 12.5 รองลงไป คือ ด้านการสนใจที่จะรับฟังเสียงของประชาชน ที่มีสัดส่วนร้อยละเพียง 13.9

อย่างไรก็ตามก็มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่มีความคิดเห็นว่า หากจะให้เปรียบเทียบตามประเด็นต่าง ๆ แล้ว ส่วนใหญ่จะให้ความเห็นว่า ไม่มีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะทางด้านการทำงานตอบสนองนโยบายของรัฐบาลนั้น มีความเห็นมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 23.9 ส่วนที่เห็นว่าจะไม่มีความแตกต่างน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการควบคุมดูแลจัดการทรัพยากร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละเพียง 8.5 เท่านั้น

ตารางที่ 35 แสดงความสัมพันธ์ของตำแหน่งกับความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบ
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้ง
ด้านคุณวุฒิและคุณภาพ

ด้านคุณวุฒิและคุณภาพ	ตำแหน่ง		รวม (ร้อยละ)
	กำนัน	ผู้ใหญ่บ้าน	
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่แต่งตั้งดีกว่า	3 (30.0)	8 (12.9)	11 (15.3)
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่เลือกตั้งดีกว่า	6 (60.0)	44 (71.0)	50 (69.4)
ไม่มีความแตกต่าง	1 (10.0)	10 (16.1)	11 (15.3)
รวม (ร้อยละ)	10 (13.9)	62 (86.1)	72 (100.0)

Chi-Square

D.F.

Significance

2.00840

2

.3663

ตารางที่ 36 แสดงความสัมพันธ์ของตำแหน่งกับความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบ
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้ง
ด้านความรู้ที่จะดูแลบริหาร

ด้านความรู้ที่จะดูแลบริหาร	ตำแหน่ง		รวม (ร้อยละ)
	กำหนด	ผู้ไต่ถ้อยบ้าน	
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่แต่งตั้งดีกว่า	3 (30.0)	10 (17.2)	13 (19.1)
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่เลือกตั้งดีกว่า	6 (60.0)	39 (67.2)	45 (66.2)
ไม่มีความแตกต่าง	1 (10.0)	9 (15.5)	10 (14.7)
รวม (ร้อยละ)	10 (14.7)	58 (85.3)	68 (100.0)
Chi-Square	D.F.	Significance	
.97040	2	.6156	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 37 แสดงความสัมพันธ์ของตำแหน่งกับความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบ
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้ง
ด้านความสนใจที่จะรับฟังเสียงประชาชน

การสนใจที่จะรับฟังเสียงประชาชน	ตำแหน่ง		รวม (ร้อยละ)
	กำนัน	ผู้ใหญ่บ้าน	
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่แต่งตั้งดีกว่า	1 (10.0)	9 (14.5)	10 (13.9)
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่เลือกตั้งดีกว่า	8 (80.0)	46 (74.2)	54 (75.0)
ไม่มีความแตกต่าง	1 (10.0)	7 (11.3)	8 (11.1)
รวม (ร้อยละ)	10 (13.9)	62 (86.1)	72 (100.0)

Chi-Square

D.F.

Significance

.17806

2

.9148

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 38 แสดงความสัมพันธ์ของตำแหน่งกับความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบ
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้ง
ด้านการได้รับยกย่อง/ยอมรับจากทุกฝ่าย

การได้รับยกย่อง/ยอมรับจากทุกฝ่าย	ตำแหน่ง		รวม (ร้อยละ)
	กำนัน	ผู้ใหญ่บ้าน	
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่แต่งตั้งดีกว่า	3 (30.0)	17 (26.6)	20 (27.0)
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่เลือกตั้งดีกว่า	6 (60.0)	39 (60.9)	45 (60.8)
ไม่มีความแตกต่าง	1 (10.0)	8 (12.5)	9 (12.2)
รวม (ร้อยละ)	10 (13.5)	64 (86.5)	74 (100.0)

Chi-Square

D.F.

Significance

.08351

2

.9591

ตารางที่ 39 แสดงความล้มเหลวของตำแหน่งกับความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบ

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้ง

ด้านการรักษาความเป็นกลาง ในการเลือกตั้ง สส./สจ.

การรักษาความเป็นกลางในการเลือกตั้ง สส./สจ.	ตำแหน่ง		รวม (ร้อยละ)
	กำนัน	ผู้ใหญ่บ้าน	
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่แต่งตั้งดีกว่า	2 (20.0)	21 (33.9)	23 (31.9)
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่เลือกตั้งดีกว่า	6 (60.0)	33 (53.2)	39 (54.2)
ไม่มีความแตกต่าง	2 (20.0)	8 (12.9)	10 (13.9)
รวม (ร้อยละ)	10 (13.9)	62 (86.1)	72 (100.0)

Chi-Square

.90386

D.F.

2

Significance

.6346

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 40 แสดงความสัมพันธ์ของตำแหน่งกับความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบ
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้ง
ด้านการตอบสนองนโยบายของรัฐ

การตอบสนองนโยบายของรัฐ	ตำแหน่ง		รวม (ร้อยละ)
	กำนัน	ผู้ใหญ่บ้าน	
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่แต่งตั้งดีกว่า	2 (20.0)	16 (26.2)	18 (25.4)
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่เลือกตั้งดีกว่า	6 (60.0)	30 (49.2)	36 (50.7)
ไม่มีความแตกต่าง	2 (20.0)	15 (24.6)	17 (23.9)
รวม (ร้อยละ)	10 (14.1)	61 (85.9)	71 (100.0)

Chi-Square

D.F.

Significance

.40548

2

.8165

ตารางที่ 41 แสดงความสัมพันธ์ของตำแหน่งกับความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบ
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้ง
ด้านการคำนึงผลประโยชน์ส่วนรวม

การคำนึงผลประโยชน์ส่วนรวม	ตำแหน่ง		รวม (ร้อยละ)
	กำนัน	ผู้ใหญ่บ้าน	
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่แต่งตั้งดีกว่า	2 (20.0)	15 (24.6)	17 (23.9)
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่เลือกตั้งดีกว่า	6 (60.0)	40 (65.6)	46 (64.8)
ไม่มีความแตกต่าง	2 (20.0)	6 (9.8)	8 (11.3)
รวม (ร้อยละ)	10 (14.1)	61 (85.9)	71 (100.0)

Chi-Square

D.F.

Significance

.90451

2

.6362

ตารางที่ 42 แสดงความสัมพันธ์ของตำแหน่งกับความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบ
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้ง
ด้านการทำงานตอบสนองประชาชน

การทำงานตอบสนองประชาชน	ตำแหน่ง		รวม (ร้อยละ)
	กำหนด	ผู้ไต่สวน	
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่แต่งตั้งดีกว่า	1 (10.0)	8 (12.9)	9 (12.5)
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่เลือกตั้งดีกว่า	8 (80.0)	48 (77.4)	56 (77.8)
ไม่มีความแตกต่าง	1 (10.0)	6 (9.7)	7 (9.7)
รวม (ร้อยละ)	10 (13.9)	62 (86.1)	72 (100.0)

Chi-Square

D.F.

Significance

.06636

2

.9674

ตารางที่ 43 แสดงความสัมพันธ์ของตำแหน่งกับความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบ

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้ง

ด้านการควบคุมดูแลจัดสรรทรัพยากร

การควบคุมดูแลจัดสรรทรัพยากร	ตำแหน่ง		รวม (ร้อยละ)
	กำนัน	ผู้ใหญ่บ้าน	
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่ แต่งตั้ง ดีกว่า	2 (20.0)	20 (32.8)	22 (31.0)
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่ เลือกตั้ง ดีกว่า	7 (70.0)	36 (59.0)	43 (60.6)
ไม่มีความแตกต่าง	1 (10.0)	5 (8.2)	6 (8.5)
รวม (ร้อยละ)	10 (14.1)	61 (85.9)	71 (100.0)
Chi-Square	D.F.	Significance	
.65755	2	.7198	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 44 แสดงความสัมพันธ์ของตำแหน่งกับความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบ
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้ง
ด้านการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล

การแบ่งเบาภาระของรัฐบาล	ตำแหน่ง		รวม (ร้อยละ)
	กำนัน	ผู้ใหญ่บ้าน	
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่แต่งตั้งดีกว่า	3 (30.0)	14 (22.2)	17 (23.3)
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่เลือกตั้งดีกว่า	6 (60.0)	41 (65.1)	47 (64.4)
ไม่มีความแตกต่าง	1 (10.0)	8 (12.7)	9 (12.3)
รวม (ร้อยละ)	10 (13.7)	63 (86.3)	73 (100.0)
Chi-Square	D.F.	Significance	
.30974	2	.8565	

เมื่อพิจารณาถึงข้อมูลในตารางที่ 35-44 นั้น ผู้วิจัยได้หาความสัมพันธ์โดยใช้ตำแหน่งคือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ว่าจะมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการเปรียบเทียบผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้ง ในแต่ละด้านอย่างไรบ้าง โดยจะเริ่มตั้งแต่ด้าน

1. ด้านคุณวุฒิและคุณภาพ
2. ด้านความรู้ที่จะดูแลบริหาร
3. ด้านสนใจที่จะรับฟัง เสียงประชาชน
4. ด้านการได้รับยกย่อง/ยอมรับจากทุกฝ่าย รวมทั้งข้าราชการประจำฝ่ายพลเรือน ทหาร ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ระดับอำเภอ ตำบล เป็นต้น
5. ด้านการรักษาความเป็นกลาง ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาจังหวัด (สส./สจ.)
6. การตอบสนองนโยบายของรัฐบาล
7. การคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม
8. การทำงานตอบสนองประชาชน
9. การควบคุมดูแลจัดการทรัพยากร
10. การแบ่งเบาภาระของรัฐบาล

จากการศึกษาโดยใช้ตำแหน่งในการหาความสัมพันธ์กันทั้ง 10 ด้าน ดังกล่าว โดยหาค่า ไค-สแควร์ และค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้รับ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์และกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 เท่ากันทุกด้าน โดยข้อมูลที่ได้รับแต่ละด้านจะมีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติแตกต่างกันไป ดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 35-44 ซึ่งมากกว่า 0.05 ในทุก ๆ ตาราง และเมื่อสรุปเป็นภาพรวมแล้วทั้ง 10 ด้านจะพบว่า

ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จะ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งดีกว่า เลือกตั้งดีกว่า และ ไม่มีความแตกต่างกัน นั้นแสดงว่า ไม่ยอมรับสมมติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ว่าตำแหน่งที่ต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กันกับการเปรียบเทียบดังกล่าว

ตารางที่ 45 แสดงความสัมพันธ์ของช่วงอายุกับความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบ

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้ง

ด้านการดำเนินงานผลประโยชน์ส่วนรวม

การดำเนินงานผลประโยชน์ส่วนรวม	ช่วงอายุ			รวม (ร้อยละ)
	30-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่แต่งตั้งดีกว่า	2 (11.8)	12 (36.4)	3 (14.3)	17 (23.9)
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่เลือกตั้งดีกว่า	13 (76.5)	18 (54.5)	15 (71.4)	46 (64.8)
ไม่มีความแตกต่าง	2 (11.8)	3 (9.1)	3 (14.3)	8 (11.3)
รวม (ร้อยละ)	17 (23.9)	33 (46.5)	21 (29.6)	71 (100.0)

Chi-Square

D.F.

Significance

5.34488

4

.2537

ต่อไปผู้วิจัย จะขอนำเสนอถึงความสัมพันธ์ของช่วงอายุกับความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้ง ในด้านการคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม ข้อมูลในตารางที่ 45 นั้นพบว่า ช่วงอายุที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันมากนัก เริ่มจากผู้ว่าฯ เชียงใหม่แต่งตั้งดีกว่า จะปรากฏอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 41 -50 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงไปที่คือช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.3 โดยมีภาพรวมของร้อยละ คือ 23.9 ส่วนผู้ว่าฯ เชียงใหม่เลือกตั้งดีกว่านั้น พบว่าช่วงอายุระหว่าง 30-40 ปี จะมีความคิดเห็นมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 76.5 รองลงไปที่คือ ช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 71.4 มีร้อยละของภาพรวม คือ 64.8 ส่วนทางด้านความคิดเห็นว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ก็พบว่ามีความแตกต่างกันไม่มากนัก กล่าวคือ ช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.3 ตามด้วยช่วงอายุระหว่าง 30 -40 ปี มีสัดส่วนคือ ร้อยละ 11.8 โดยมีภาพรวมของร้อยละ คือ 11.3 แต่เมื่อพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ จะเท่ากับ 5.34488 และค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .2537 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั้นแสดงว่าช่วงอายุของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่แตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบ ด้านการคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

ตารางที่ 46 แสดงความสัมพันธ์ของระยะเวลาดำรงตำแหน่งกับความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้งด้านการรักษาความเป็นกลางในการเลือกตั้งสส./สจ.

การรักษาความเป็นกลาง ในการเลือกตั้งสส./สจ.	ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง			รวม (ร้อยละ)
	1-5 ปี	6-10 ปี	11 ปีขึ้นไป	
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่แต่งตั้งดีกว่า	14 (36.8)	6 (26.1)	3 (33.3)	23 (32.9)
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่เลือกตั้งดีกว่า	17 (44.7)	15 (65.2)	5 (55.6)	37 (52.9)
ไม่มีความแตกต่าง	7 (18.4)	2 (8.7)	1 (11.1)	10 (14.3)
รวม (ร้อยละ)	38 (54.3)	23 (32.9)	9 (12.9)	70 (100.0)
Chi-Square	D.F.		Significance	
2.67784	4		.6131	

ประเด็นต่อมา คือ การหาความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง กับความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาจากการแต่งตั้งและ เลือกลง ด้านการรักษาความเป็นกลางในการเลือกตั้ง สส./สจ. จากข้อมูลตารางที่ 46 ได้ชี้ให้เห็นว่าระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งที่ต่างกันจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันเล็กน้อย ในส่วนการเปรียบเทียบว่าผู้ว่าฯ เลือกตั้งดีกว่านั้นปรากฏว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ดำรงตำแหน่ง ระหว่าง 6- 10 ปี มีความเห็นว่าดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 65.2 รองลงมาคือ ระยะเวลา ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 55.6 และอีกร้อยละ 44.7 ของช่วงระยะเวลา ระหว่าง 1-5 ปี โดยมีภาพรวมของร้อยละ คือ 52.9 หรือจำนวน 37 คน

ด้านความเห็นว่าผู้ว่าฯ เชียงใหม่แต่งตั้งดีกว่านั้น ก็มีสัดส่วนความคิดเห็นไม่ แตกต่างกันมากเช่นกัน กล่าวคือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ดำรงตำแหน่งระหว่าง 1-5 ปี เห็นว่า ดีกว่ามากที่สุดถึงร้อยละ 36.8 รองลงมาคือระหว่าง 11 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 33.3 และมีผู้ตอบว่า มาจากการแต่งตั้งดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 32.9 โดยภาพรวม ส่วนที่มีความ เห็นว่า ไม่มีความแตกต่างกันพบเพียงร้อยละ 14.3 โดยภาพรวมเช่นกัน เมื่อผู้วิจัยใช้สถิติ หาความสัมพันธ์ช่วงระยะเวลาการดำรงตำแหน่งกับความคิดเห็นดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะมีค่านัยสำคัญทางสถิติถึง .6131 และ ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 2.67784 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 47 แสดงความสัมพันธ์ของวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งกับความคิดเห็นต่อการ
เปรียบเทียบผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากการแต่งตั้งและ
เลือกตั้งด้านการได้รับการยกย่อง/ยอมรับจากทุกฝ่าย

การได้รับการยกย่อง/ยอมรับ	วิธีการเข้าสู่ตำแหน่ง		รวม
	เลือกตั้งอยู่ในตำแหน่ง จนเกษียณอายุ 60 ปี	เลือกตั้งอยู่ในตำแหน่ง คราวละ 5 ปี	
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่แต่งตั้งดีกว่า	13 (25.5)	7 (30.4)	20 (27.0)
ผู้ว่าฯ เชียงใหม่เลือกตั้งดีกว่า	33 (64.7)	12 (52.2)	45 (60.8)
ไม่มีความแตกต่าง	5 (9.8)	4 (17.4)	9 (12.2)
รวม (ร้อยละ)	51 (68.9)	23 (31.1)	74 (100.0)

Chi-Square

D.F.

Significance

1.30308

2

.5212

ประเด็นสุดท้าย ผู้วิจัยได้หาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กับความคิดเห็นด้านการได้รับการยกย่องและยอมรับจากทุกฝ่าย ข้อมูลในตารางที่ 47 ได้ชี้ให้เห็นว่า ไม่มีความแตกต่างกันมาก โดยสัดส่วนจะปรากฏที่ผู้ว่าฯ เชียงใหม่ เลือกตั้งดีกว่าถึงร้อยละ 60.8 โดยภาพรวม แต่เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 74 คนที่ตอบคำถาม พบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่อยู่ในตำแหน่งจนเกษียณอายุ 60 ปี จะมีความเห็นว่า ดีกว่าถึงร้อยละ 64.7 ซึ่งมากกว่าที่ดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี โดยมีสัดส่วนของร้อยละคือ 52.2 ทางด้านความคิดเห็นว่า ผู้ว่าฯ เชียงใหม่แต่งตั้งดีกว่านั้น จะปรากฏพบที่ผู้ดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี ถึงร้อยละ 30.4 มากกว่าผู้ดำรงตำแหน่งจนเกษียณอายุ 60 ปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 25.5 โดยมีร้อยละของภาพรวมคือ 27.0 ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ที่คำนวณได้ คือ 1.30308 และค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .5212 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั้นแสดงว่า ไม่ยอมรับสมมติฐานของการวิจัยที่กำหนดว่า วิธีการเข้าสู่ตำแหน่งจะมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นด้านการได้รับการยกย่องและยอมรับจากทุกฝ่าย